

Christelijk Licht

Medica

15-11-2008

Bastiaan Oostendorp

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	4
Verhaal over Gesprek tussen een Ambtskundig creatief therapeut, ...	5
Een Zorgvol Dialogus, Client en Hulpverlener.....	10
Een Richtlijn voor Richt- en Scheidslijnen binnen	16
de psychiatrische zorg.....	16
Vrijwillige Inzet van Artsenij	18
Client ervaring een Zegen of een Last.....	22
Kerntaken leemte 'arbeidsre•ntegratie'	26
Een document over herstelgericht handelen bij kinderen	29
tussen 5 en 16 jaar.....	29
Projectplan voor Innovatie, Innocentie en Informatie.....	35
Kerndocument zorg aan complex.....	41
georiënteerde zorgproblemen.....	41
Document over afscheid, rouw en verlies van	45
bemide of gewaardeerde personen	45
Een document over het therapeutisch ingrijpen bij	50
mensen met een waan, of een bewustzijn dat niet	50
Tussen Waanzin en Waanmin	56
Diverse korte notities op Zorg	62
Een reden tot Feest.....	69
Hulpverlening verhaal.....	72
Zorg, van Herstel naar Herwaardering.	77

Verhaal over Gesprek tussen een Ambtskundig creatief therapeut, en een Wetenschappelijk onderzoeker, in dienst van de fictie originalis.

Diana ☺ De creatief therapeut.

Maxim ☺ De wetenschappelijk onderzoeker.

Maxim, Het weledele genoeg is mijnerzijds om u te mogen ontmoeten in het licht van een doel als ditgene gesteld is als onze bijdrage aan de zorg. In aanvang wil ik u verzekeren dat ons werkterrein subliem is in zijn voorkomen, en volledig stoelt op inzichten verkregen en bewezen in de tijden die voor ons liggen, en na ons zullen komen, immers geen mens ontsnapt aan het wiel des tijds. En dientengevolge is een wiel een draaiend rad dat wederwentelt tot zijn uitgangspunt.

Diana, Het genoeg om u te ontmoeten, licht mijn wezen op met een blijheid om ook uw ziel te mogen zien stralen in de gunst dat we beiden ons medeleven tonen aan onze medeschepselen. Immers de natuur dient haarzelf en zorgt voor eigen herstel. De dieren, de lichamen der mensen getuigen van het genezend vermogen als de schade in vol bewustzijn is doorleefd en het wezen zelf geen schade aandoen.

Maxim, Dan kan ik concluderen dat we beide vanuit ons werkveld in goeden doen verkeren en inzicht hebben gekregen in de door ons gestelde aanvankelijkheden, en ook onze introductie in gelijkheid hebben vervolgd. Wil ik u vragen om in aanwezigheid van mijn hoogingestelde Geest, een vraag te beantwoorden die vanuit, in mijn eigen licht gezien, wetenschap, onverklaarbaar en ook nog niet tot ten volle zekerheid benaderd is. Als zijnde een redelijk begiftigd wezen wil ik u eerst vragen of u zich hoog

acht om mijn vraag aan te horen en mij van antwoord te verschaffen of dat ik mij zal wenden tot andere interessen die de wetenschap meer licht in dagelijkse kunde verschaffen, wat in mijn zicht meer uw kunde is.

Diana, Uw vraag, is een vraag die door mij wel beantwoordt zal worden, en ook zeker in mijn wezen een gevoel van verlangen opwerpt om ook de wetenschap te kunnen dienen, die in mijn werkgebied nog niet tot op de hoogte is gekomen dat ik vanuit mijn invoelendheid en kunde er een bijdrage aan zou kunnen leveren in het vinden en verwachten van niet alleen antwoorden, maar ook het verschaffen van Hoop, Rechtvaardigheid, en de doelstelling van de wetenschap, de vorming van het rationeel Geweten. Bewijst mij uw goedblijken door mij uw vraag in volledigheid voor te leggen, en uw eigen overwegingen in hetzelfde licht mee te geven, daar een mens van waarlijk medeleven, niet alleen leeft van Stellingen en Hypothesen, maar ook zeker het onderzoek, en zelfs de kleinste zijpaden als een veelomvattende indruk willen ontvangen ten tijde de voeding te verkrijgen die nodig is om het menselijk wezen vanuit het volste licht te aanschouwen.

Maxim, In mijn wetenschap u de vraag voor te leggen en ook mijn bewijzen van kunde en overlegging te geven, doe ik u mijn vraag in een lofzang toekomen, derhalve mijn vraag een zielsverlangen is de Ratio haar beminde plek terug te geven die de aardse lusten hebben bedorven. Deze lofzang in mijn bescheidenheid is een weergave van mijn inblik in het ware wezen van de grootste vraag die er bestaat, en derhalve niet te beantwoorden door een mens in zijn onvolmaaktheid ten halve een wezen zonder zijn zielsbeminnen ontvangen te hebben. Zo vraag ik u om mijn vraag en mijn zielsbeminnen te vervullen. Want geen mens vraagt een ander zonder het vertrouwen gewonnen te hebben om een vraag vanuit zijn zachte of diepste natuur of geneigdheid te beantwoorden. Zo zal ik u na uw goedvinden de zang voorgeven.

Diana, Uw zang oh wetenschapper, is voor elke ware meevoelende en meelevend mens een zegen om te horen, in antwoord op uw vraag zal ik u een blijk geven van mijn waardering die ongevoeglijk weergeeft, in passende en wellevende bewoordingen wat uw diepste openbaring in mij wakker roept, en uw vraag bij mij aan inzichten wakker roept. Die door de creatie van bewustzijn weer tot stilte gebracht kan worden. Ga in uw ootmoed en verstand op weg uw zang te voorgeven.

Maxim,

Een zang, een rijm, van louter verstand en onbegrip.
Onbegrip van de natuur voor de sterren in de nacht,
De Zon die kunstmatig voortgebracht aan de hemel hangt.
De maan die de reeksen der natuur weergeeft,
Met eenvoudige samenstellingen der materialen,
De maat weergeeft die in de mens besloten ligt.
Dit zag mijn Geest, en ook zag zij haar oorsprong.
Doch de oorsprong, in kwestie in eenvoud begonnen,
Is te hoog en te veelomvattend om door de Geest,
Te worden ontgonnen. De vraag is de vraag
Vanwaar de scheiding der functie, van
Ziel, en verstand.
Van Geest en Gevoel.
Ook de Ziel lijkt in haar onvolkomenheid
Vaak te bogen op een leedvol bestaan.
Wat is haar aanvullend geheel die
Haar rein maakt en ook heel. Waar is
de aardse zinnen door geraakt, Dat
mensen zich heugen en zich bogen
Onder vreugde en leed.
Dat Mensen met Rede zich versterken met

Voeringen over de beste wegen tot geluk,
En dat Mensen met Gevoel, zich bogen op
De beste wijze van gelukkig zijn, en dat baseren

Op het geven van het hoogste goed.
Mijn wezen als geen ander verlangt naar
Begrip, doch louter onbegrip is haar gegund door
De kwetsbare kant van het gevoel die door de
Neutraliteit en droogheid van de Ratio, wordt
Weerhouden om in aandacht antwoord te geven
Op de diepste woorden van de mens.
Dit begrip. Voor een gelukkig mens een zekerheid,
Hoop ik in mijn onmacht, ten einde de wetenschap
Haar vervulling te geven en ook de Ratio haar
Genoegen, leg ik in verzekerdheid van goed
Welbevinden bij u neer in ontzag voor de zijde die
Voor mij ongezien blijft en zelfs voor de Ratio
Onbegrepen. Uw gave die uw waardering mij geeft
Zal mij voeren tot een Vol besef van aandachtig weten.
In het gevoel is zij voor mij niet te vinden, maar in
Mijn Ratio is zij al zeker.

Diana,
Uw vraag en uw last,
Uw analyse weergegeven in uw
Lofzang op de mens. Uw inzicht
In het wezen, Geeft uw
Wetenschappelijk inzicht weer.
De waardering die ik u doe toe komen,
Zal in louter besef van ontmoeting met
Een hooggeacht wezen, een verhaal zijn,
Opgetekend uit de mond van een kinderlijk
Wezen. Dat toch in gedrag bekend staat
Als de hoogste staat. Toch dit wezen is in
Slechts 2 dagen gevormd, een om haar ziel
Te doen zien dat verstand, bij zoeken, blijft zoeken,
En dat twee het gevoel, bij onvermogen zich blijft
Terugtrekken. Daarom de derde dag, is de volmaaktheid
Zelve en geeft blijk van het begenadigt handelen die de
Mens haar glans geeft.

Zie uit naar mijn waardering hier komt het verhaal.

Eens geboren, Een grote koning, reisde over land,
Tot aan de vlakke der zee.
Zij spleet in tweeën en droeg haar ene kant op de andere zijde Te
mijden. De tweede zijde zei zij zich te delen tot verlangen en
afkeer.

De koning Liep door het midden en gaf zijn bevel.
De zee onverdroten van eigen afkomst en van eigen eenheid,
Liet elke zucht uit zich klinken.
Ook de Aarde onder de zee,
Trilde in ontzag voor de koning.
Midden op het water, uitkijkend over de wijkende vlakke
En het gespleten deel, Zag de koning, het is niet Goed.
Eenheid is vaardiger in handelen en gevoeliger voor
De noden van de voorbijganger.
Zijn hand uitstrekking over water, de wind bevelend door
Aandachtig de schepper vragend. Keerde het water weer
En doordrong de wijde van de kloof van scheppend vragen.
Allereerst, boog de scheppende vlakke die week, tot aan de middenlijn van
De gespleten deel. Dan boog zij en vroeg zij ieder leed, en droeg haar Tot
aan de vervulling van het verlangen en zorgde zij voor een Verbintenis
zodat de afkeer werd tot begrip, en het verlangen
Vervuld kwam tot voordracht, om ook de laatste scheiding te beslechten.
Die van gekregen boete, door vragend te zwijgen, en ook in spreken te blijven
Zwijgen. Want Spreken is als zilver, en Zwijgen is goud, maar wie beide
In zijn kas heeft, doet beide ontkiemen tot een schat aan eeuwig behoud.
En wie vraagt naar uiteenzetting en uitleg, Die krijgt in kinderlijk
Vertrouwen slechts een antwoord, dat ontmoetend zorgt voor
Een glimlach of een hartewens vervuld.

Een Zorgvol Dialogus, Client en Hulpverlener.

De client heet: Verbatus, de Hulpverlener heet: Theatos.
Afgekort tot Ver en Thea.

Ver:

Ik kom om hulp te vragen, geen last te dragen, geen nood te wensen en geen stemmen te horen. Ik wil een bed, een douche, en een tv.

Thea:

De hulp is je gegeven, van innerlijk tot leven, De vraag om je nood wordt je vervuld,

Geen last zal je dragen, geen regendruppel zal zich omwenden om een ander te behagen.

Geen beeltenis zal zich voor je ogen des nachts doen sterven, En ook des daags zal de stem je geweten zijn.

Ver:

Ik bazel, ik heb te doen met een kwezeloer in dichtelijke bewoordingen, Geef mij het brood des levens. Dan zal ik wagen om je de deur uit te dragen.

Thea:

Onze organisatie in christelijke oorsprong, Is van plan om iedere nooddruftige en zwakkere het leed te laten verdragen, en ook zijn zieleheil voort te laten kiemen tot Geluk en Voorspoed.

Ver:

En nog hoor ik de stem van mijn geweten:

Ik zal u niet langer dragen, ik ga het aan uw meerdere vragen. Zodat ik zeker ben,

Die verzekering, dat ik krijg. Een Tv, de rest zal ik niet langer willen, want ook U bent te zot van zinnen.

Thea:

Een TV is er hier niet bij, Zij is schadelijk, zondig van invloed, zij toont de beelden onverkort, wat andere mensen zonder zinnen, opdoen uit een gebeurtenis die te erg is om te beginnen.

Zij geeft weer alles, zonder betekenis. Haar einde is zo doende zonder geloovenis.

De Beelden in de nacht, in slaap en dromen. Zijn van de Heer, ook al onthoudt u ze

des morgens niet, en gelooft u geen symbool van wat ze u doen zien. Toch zijn ze de balsem voor uw ziel.

Ver:

Een droom ben jij, zonder die woorden, had ik je al lang opgedragen, om mijn bed des nachts te belagen. Dan zou ik je de sterren laten zien, die bij mij op mijn tv zijn te zien.

Dan zou ik je laten dansen. Op mooie glazen balzalen, met mij aan je zij, en ook een witte jurk Tot een sleep van 5 meter, zonder struikelen zou ik je de zaal

uitdragen en neervlijen op de drempel van mijn ziel.

Thea:

Slechts een hulpverlener, dat ben ik, geen baljurk, geen glazen zaal.

Een tevreden vrouw, doet slechts haar taak en geeft niet om ontrouw.

Ook je drempel hoef ik niet te betreden.

Mijn drempel is in de hemel, bij mijn Heer. In deze organisatie, bekleden wij ons met deugdelijke eer.

Ver:

Welke vrouw, is niet in lust ontvangen, en is in staat om elke man te omvangen,

Geef mij je eer, dan ben je zeker: Ik leef, want tot nu toe, is er geeneen die je ook maar

tot leven heeft gebracht. Neem mijn aanbod aan want ik ben alles wat je begeert.

Thea:

Ik zal het mijn man moeten vragen, want ook al is de hemel aan mij belooft, op

Aarde slechts draag ik de last, van cliënten die om het onwerkelijke vragen, was het bij een douche, een tv en een bed gebleven, dan was Christus aan u niet voorbijgegaan. Wilt u nog mij tot u ziel begeren, dan zal u op zijn minst de bruidschat moeten geven, die ik als mijn plicht van mijn beminde behoor te vragen.

Ver:

Een redelijke eis, want ik ben groot van ziel, een naam als koningszoon is mij niet te min, daarom ik heb veel in eigendom, wat eist gij, een Huis, groot met landerijen, een wagen, snel met vleugelen als de arenden, een schare dienstertjes om al je kleding te dragen. Voedsel dat vanaf de hemel neer komt op het vuur. Je zegt het alles om jou te ontmoagen.

Thea:

Een eis, is een, en anders geen. Een vraag om te beantwoorden, vanuit het diepst van je hart wil ik weten, het antwoord is het antwoord dat ik je terug zal geven, en zelfs Christus, zal tevreden zijn met alles wat je dan zegt. En ik zal je vervolgens Tot de Heer leiden. De Heere die leven geeft.

Je zal dan geen client meer wezen. Ook de TV zal je zonder moeite laten staan. De douche, De aarde geeft haar vrucht en voor geen onrein water hoeft je meer te vrezen.

De ene vraag, sta klaar om haar te horen, om mij te antwoorden, en om het antwoord te dragen dat ik je geef.

Ver:

Kom op, je hebt al lang genoeg gezeurd, kom op met je vraag, het is maar een spelletje, je doet al zo serieus. Vraag het, ik weet zeker, die ene eis, zo eenvoudig, die kan ik je zo geven.

Iets moeilijker als de hemel beklimmen en de Zon als lichtje in je kamer doen schijnen, is er niet, en zelfs dat is voor mij een bevel die ik mijn dienders kan geven.

Thea:

De ene vraag;

Hou je van me?

Ver:

Deze vraag verbijsterd me, ik heb nog nooit gedacht dat bij zo'n vrouw ik liefde zou moeten tonen, slechts een zinnebeeld ben je voor me.

Een hulpverlener, die geen sex wil, is voor mij een schijn. Ieder in mijn geest valt voor mijn straling. Zelfs de zon buigt voor me en geeft mij de kennis van oude volken. Maar zo'n vraag. Is geen eis. Want ik wil slechts jouw behagen, maar dan om mijn lust te bezadigen, met een schoonheid dat ik blijkbaar nog niet ken.

Vertel mij, wat antwoordt je mij als ik nee zeg? En wat als ik ja zeg? En het niet werkelijk meen?

Thea:

Als je ja zegt en het meent, dan ben je een man van eer, een goede knecht, die weet waar de wereld echt om geeft. Die weet welke de mate is om mensen te behagen.

En doet wat mensen in hun hart om vragen. En eet wat slechts god je geeft.

Als je nee zegt, en het toch niet meent, uit zin omdat je bang bent voor schaamte of schande, Dan ben je een mens om te benijden, veel koningen, zullen in ere voor je buigen. Ook engelen zullen dienen en alle vragen voor je terzijde schuiven. Geen vrouw,

zal zich geen warmte betonen, om je te zien als een man van goede inborst. Want geen man is ooit in schaamte heen gegaan, als een goede vrouw zijn eer aan zich verbond.

Ook de Zon zal zijn warmte schenken. Want immers Warmte staat boven wijsheid,

en uit liefde jezelf terug houden, is groter dan oneerlijk wagen.

Als je nee zegt en nee bedoelt, Dan slechts ken je het antwoord, en mag je hopen, tot

God te bidden, en alsnog een ander antwoord te krijgen, want bij God zijn vele dingen te bezien, en ook te verkrijgen die nog niet alle door mensenhanden zijn beschreven.

Zeg je nee, en was het slechts spel, om eerloos een jonge dame te belagen, en misschien een pleziertje te ontginnen, dan slechts mag je weten, er is Een die je oordeelt, in de einder van je leven, in laatste ure zal je moeite beleven aan je

eigen kwade daden. In nood zul je de dagen lengen, tot ook je doodsangst je vervult met haar bedde, om een slecht mens van de aarde te dragen. Want geen man die het leven zelf haar plek niet gunt komt ooit weer terug om leven te scheppen of te beminnen, die eer komt alleen toe aan mensen die of het leven nooit hebben geschaad, of in berouw, haar plaats weer aanvaarden, en in nood zelfs niet nalaten om God te vragen. Als je ja zegt en alleen maar lust beleeft, geen liefde kent, en ook nooit wilt kennen, dan slechts ben je een last voor de aarde, en zal je je eigen gewicht moeten dragen. Want de geboorte van een kind, of de geboorte van een lustig geval, is een last als je zelf geen liefde kent. Ook zal ze in je ouderdom en er tussenin, je af en toe verbijsteren, want je ziet je leven is zonder zin. Gelukkig God, geeft ieder leven zin, en zal zelfs in diepe wanhoop, en volharding de koude van je ziel weer laten smelten.

Ver:

Dan hoop ik dat ik toch je als hulpverlener mag houden, want ik ben wel onbeleefd geweest, terwijl ik had moeten weten, een christelijke organisatie, behoort toch in respect te worden aanvaard. De hulp die ik krijg mag ik niet onteren, want anders had ik beter een andere verzekering kunnen vragen.

Thea:

In vrede ga je heen, zelfs respect, is een bedde om te volbrengen, en geeft je de hulp die een client krijgt om te helen. Wacht tot je genezen bent, dan geeft God je keuze en raad, om ook de vrouw te krijgen die je zo zeer bemint. Want je weet alleen niet hoe je moet vragen, verkrijgen of beminnen. Want een client, geestesziek zoals jij, is geen boosachtig man, en zeker geen misdadiger.

Elke dag, lopen er mensen buiten rond, met slechte plannen, zonder ook maar afwijkend te gedragen. Als je vrede hebt met je hetgeen je doet, en je mij toestaat om je hier je moeders raad te verschaffen, en ook je vrienden weer te laten zien, dan komt er een dag, ook al is het duister, dat je lichtje stralen mag.

Ver:

Zeg mij slechts een ding, ben ik gek als ik de zon naar je toe mag brengen, om als bruidschat aan je te geven?

Thea:

De zon die je me wil geven, staat niet boven de aarde, de zon die je mag geven en die iedere vrouw als bruidschat zal aanvaarden is een vriendelijke aard, behulpzame dagen, aandacht voor ieder die het minst wordt geacht, en ook een beetje geld voor die oude van dagen, die niet eens van zijn dag geld kan leven. Dan hoef ik niet eens je vrouw te worden, want ik ben een hulpverlener en heb mij aan christus verbonden als naastenhelper, maar je zal een vrouw van eer vinden, en wijze kinderen tot eer beginnen. Ook je eigen eer, zoek je dan niet meer, want in Gods land zijn er slechts koningen en koninginnen die elke daad uit liefde doen.

Een Richtlijn voor Richt- en Scheidslijnen binnen

de psychiatrische zorg.

Elke richtlijn, in zijn goed uitgezette bewoordingen, zal leiden tot zorg die bij juiste intentie leidt tot een client die tevreden is, binnen de gestelde tijd geneest, van zijn emotionele wonden herstelt, en lichamelijk de juiste regelmaat krijgt in levensritme, voeding, en betrokkenheid.

Richtlijnen, zijn zoals vandaag in de ggz de ronden doet, meer een last die de vrijheid van de hulpverlener beperkt, dan een lust dat er met onzekerheden de veiligheid komt dat er in ieder geval een handelingsmanier is die wel een goede uitwerking heeft.

Bij clienten worden richtlijnen gezien als een noodzakelijk kwaad dat helpt omdat ze dan ten minste nog geholpen worden.

Richtlijnen zijn voor onderzoekers en pioniers een middel om ook de mensen die van regels houden handvaten te geven een onderzochte wijze van handelen te volgen.

Richtlijnen zijn voor burgers, een zekerheid waarbij ze weten wat ze kunnen verwachten.

Voor mensen die hart hebben voor hun vak, is een richtlijn een beperking die de kunde en talentheid van hun hartswens in werk te niet doet. Voor hen is het nodig om ook vrij te kunnen werken zonder zich te houden aan de kunde van onderzoekers.

Een richtlijn is niet alleen een richting die aangegeven wordt, maar ook een structuur binnen

de orde die elke afwijking bestraft, en de meest geijkte manier van handelen beloont.

Richtlijnen zijn nadelig omdat ze door enkelen worden bedacht en verwoord, en door velen moeten worden gevolgd.

Richtlijnen in goede orde, worden door veelen verzonnen en beproefd, en gebruikt door mensen die nog geen ervaring hebben en ze graag aannemen om geen schade te veroorzaken.

Richtlijnen zijn een soort van ouderlijke raad, maar dan op het vlak van arbeidsvervulling en node-verplichting. Ze mogen nooit een dwang of ordemiddel worden.

Geen mens is gelukkig geworden door tegen zijn eigen wens in een richtlijn te volgen.

Alle hulpverleners die hun eigen intuïtieve raad volgden hebben daar profijt van gehad.

Vrijwillige Inzet van Artsenij met bevoegdheid voor behandeling.

Zoals elke arts weet, is er naast de studie tot psychiater, psycholoog, of therapeut, een groot gedeelte van de vorming die plaatsvindt op de werkvloer. Deze vorming die geschiedt door interactie met cliënten en ook ervaring met behandelwijzen, op fysiek (medicinaal) emotioneel (steunsysteem) of cognitief vlak, is meestal zo weinig en niet functioneel dat het merendeel van de behandelingen blijft steken bij de kennismakingsfase, die bij 1 of 2 contacten per jaar (bij onderhoud) of bij intitiele fase (4 x) of bij incident (2x) geen diepgang krijgt om per cliënt een goed beeld te vormen. Naast de 24 uren diagnostisering op klinieken, immers daar worden de cliënten de hele dag gescreend, is er geen enkele hulpverlener die op de hoogte is van de mate waarin cliënten überhaupt een goede band hebben met welke hulpverlener dan ook.

Uiteraard, bij het zogenaamde klikgevoel, is er een betere band, maar als organisatie mag je een intuïtieve benadering niet in een planmatig behandelingsaanbod inwerken, ten minste niet zonder er de ruimte en de middelen voor te laten. Om toch de hulpverlener toch weer echt hulp te laten verlenen in plaats van een verkoper van de nieuwste therapieën te laten zijn, is het belangrijk dat cliënten zich in ieder geval door een persoon die daadkracht heeft (behandelinvloed) en steunvend (ook sociaal geneog biedt) goed laat bejegenen, en dit behandelcontact kan niet afgekocht worden door een contactje per maand met de therapeut, nog een met de sociale activering, en dan per jaar als bonus een psychiater die niet eens je diagnose meer kent als hij het niet in je dossier kon nalezen 4 minuten voordat je hem ziet.

Eigenlijk is dit de situatie zoals het nu wordt gecreëerd door de hele maatschappij.

Van zorg of hulp is alleen sprake als je in marktgerichte termen denkt, en eigenlijk vergeet dat klanten geen "doosje behoeften" zijn maar een mens die zelf de waardigheid behoort te houden, ook in ogen van anderen om als een volwaardig mens contact te mogen hebben, en ook met een ander mens die invloed heeft op je handelswijze, diepgaand contact mag hebben om de vertrouwensbasis meer te laten zijn als de certificering van de hgz, want de certificering op persoonlijk vlak is allerminst een getal op papier. Het is een gevoel die vaster en warmer wordt naarmate je iemand op een positievere manier en langere tijd leert vertrouwen.

Daarom is het idee van de vrijwillige inzet van de artseni, een nieuw begrip.

Elke arts, werkzaam in een ggzinstelling, weet de achtergrond van de meeste cliënten, en kunnen hun beschrijvingen die ze in hun studie hebben geleerd opdreunen, maar geen enkele arts, kan ook maar een beschrijving zelf opdreunen die hij zelf heeft gehoord van een cliënt. Want de meeste beschrijvingen in leerboeken, zijn door een contact ontstaan die langer is als 2 volle dagen praten.

Om artsen ook toegang te geven tot de ervaringskennis, is het noodzaak dat cliënten, op aanvraag gekoppeld kunnen worden op een vrijwillige arts, die zonder diagnose te stellen, maar wel adviesverantwoordelijkheid heeft aan de behandelend arts, kan praten met de cliënt, en zelfs niet eens hoeft te praten over de behandeling. De cliënt bepaalt het onderwerp, de arts mag zijn blik verbreden, waarmee hij in zijn eigen praktijk/arbeidsvoering voordeel kan doen door op gevoelsvragen al erkenning te kunnen geven, zonder dat het van zijn prestatienorm afgaat.

Regels voor de vrijwillige artseni:

- Arts stelt zich enkele uren van zijn tijd beschikbaar.
- Hij mag zelf een client accepteren of niet
- Hij heeft de serieuze intentie om niet van wege zwakke redenen het contact te verbreken, alleen nood of overmacht vanuit een van beide partijen kan het verbreken.
- Hij bejegend zijn clienten altijd respectvol, en past zich aan naar de lichamelijke en geestelijke beperkingen van zijn client.
- Hij verwacht en eist geen geldelijke beloning, en stelt zich tevreden met een gift of waardering die naar redelijkheid als verrassing komt van de client. In relatie tot de financiële draagkracht van de client. En zal waar onjuist de client zijn gift terug doen komen door een wederdienst of gift die de positie van de client niet in gevaar brengt.
- De sociale omgangsvormen gelden als van een collega of vriend, en mag niet zo zijn dat er of onheuse bejegeningen zijn, intimiteit, of afwijzing.
- De intentie is een hulpvaardige en sociale instelling zonder vooropgezet plan of doel.
- De vaardigheid van de hulpverlener mag geen wrijving opwerpen bij de client,
- de hulpverlener past zich aan aan de client zonder minachting of onderwaardering.

Dit document in hoogachting voor onze naaste clienten, die in de arts enij als onze hoogste leermeesters gezien behoren te worden, immers onze eigen zwakten doen zich gelden bij hen, en de oplossing is via hen. Geen mens onderzoekt zijn gebrek door ernaar te wijzen en een willekeurig middel op te dringen, zonder diepgaande communicatie over de levensgebieden betrekking hebbend op de aandoening, en zonder de ander de ruimte te geven op sociaal vlak zich even veel te kunnen uiten als de arts.

In vriendelijke betrokkenheid en warme meelevendheid met zowel de arts die een

zekere vertrouwensbasis mist, en de client die zich niet altijd begrepen voelt, en zorg voor de samenleving gebaseerd op onze natuurlijke ingeborenheid tot medeliefde,

Client ervaring een Zegen of een Last.

Een kanttekening bij hedendaags kapitalisme.

Clienten, of ze begin 20, of in de mid seventies ziek worden, ziek in de zin van psychotisch, borderline, eetstoornis, of welke geestelijke ziekte ook, is in zijn uniciteit zeer divers.

Elke hulpverlener zal toegeven dat clienten individueel zeer verscheiden zijn in niet alleen hun symptomen, maar ook de wijze waarop ze omgaan met het gepaarde leed en ongemak.

Daarnaast heeft ieder mens ook zijn eigen 'rugzakje' met persoonseigenschappen.

Vanzelfsprekend en ingeburgerd is dat clienten in bepaalde mate mogen kiezen

voor een hulpverlener. In ieder geval in de keuze van sexe. Toch gebeurt het nog

te weinig dat clienten die een borgende aanpak nodig hebben ook dezulke krijgen.

Vaak worden er geen onderscheiden gemaakt in wijze van aanpak, wijze van persoonsleving(karakter), wijze van behoeftevervulling(welke zorg past bij mij persoonlijk)

en de wijze van regulering(de ene hulpverlener voelt zich beter bij strakke regelgeving,

de ander bij losse vanwege een sterk intuïtie of oplossend vermogen)

Om tot een eenduidig antwoord te komen op de ideale wijze van clientenfeedback

zijn deze elementen allemaal gewenst te gebruiken.

Ik zal in 10 korte stellingen aangeven waar de 'beste winst' behaald kan worden, gezien de huidige ontwikkelingen en concurrentieslagen. Want immers concurrentie

is een gegeven dat dan wel niet goedvoets kan worden bejegend dan wel kwaadschiks

zal moeten worden afgewenteld.

Dit document is ten doel het laatste duidelijk in verband te brengen op zodanige

wijze dat geen instelling zijn doel zal voorbijlopen of schaden, namelijk die van het leveren van zorg en borg aan mensen die zelf niet in staat zijn die zorg te bekomen.

Stellingen:

Client is een mens, een mens die naast zorgen ook raad heeft voor de hulpverlener.

Raad die ook kan bijdragen aan een efficiëntere zorg.

Hulpverleners zijn naast pillendraaiers ook mensen met gevoel, gevoel dat ook een

stem heeft in de behandeling. Deze stem als hij onderdrukt wordt gaat schreeuwen.

Misschien een gewetensuiting, maar voelbaar voor hulpverlener en client. Laat het niet tussen uw hulpverleningsrelatie komen. Dus geef haar de kracht om ook het deel in genezing te geven.

'bazen' zijn niet verantwoordelijk voor de zorg en borg die verleent wordt.

Delegeren van zorgplicht en borgtaak zijn noodzakelijk om belangenverstrengeling

te voorkomen. Een rechter is geen koopman, een koopman geen uienteler.

Zo is een baas ook geen verpleegkundige. Dus beslist ook geen handelingen van verpleegkundigen.

Geld stroomt van het hoogste naar het laagste punt. Als het niet stroomt, blijft hangen bij de hoge takken, dan komt de boom tekort.

Om de hoogste takken te laten groeien behoort het water de bodem te raken en de boom vocht te geven. Takken horen geen water vast te houden als groei van onderen komt en niet van boven.

Groei komt van onderen, clienten als de aarde geven aan de boom de voedingsstoffen, de boom geeft het zonlicht in de vorm van warmte en mineraalverwerkende stoffen aan de aarde. Als de boom het zonlicht voor zich houdt, en de aarde haar voedingsstoffen weigert te ontvangen dan sterft de boom en wordt de aarde een woestijn.

Vrucht draagt de boom als er tegemoet wordt gekomen aan elk aspect van de leefomgeving. Bij slecht weer geen zomer, bij goed weer geen winter.

Speel als organisatie in op slecht en goed weer, niet door korting in zorg maar

door herijking van doelen en zorg. Niet door mooie ideeën van de 'bazen' maar door directe cliëntenbehoeften te verkrijgen. Er is niet een cliënt die positief is over de mooiste ideeën die meestal na 30 jaar al weer liggen te verstoffen.

Geef de aarde wat haar toekomst, cliënten willen geen geld, geen mooie garantie, of

zorgpolis. Dat is niets waard als je er niet mee kan kopen wat je behoeft. De zorg

die je lijdenslast verlicht. Als je leed draagt helpen mooie woorden niet.

En dat schijnt voornamelijk de bezigheid te zijn van de instelling?

Geef de boom wat haar toekomst, niet het geld of de cliënten, die zijn er altijd geweest en zullen niet vertrekken. Geef de

liefde en de mogelijkheid te groeien en tot een zin te zijn voor de omgeving.

Voor buitenstaanders om naar te kijken in verwondering op de doelstelling en visie,

voor cliënten door de adequate wijze van behandelen, voor hulpverleners door een

elegante wijze van zorgverstrekking.

Doe als het grootste rijk op aarde, geen democratie, geen dictatuur of oligarchie, maar

samenwerking, communicatie, geen baas boven baas, zelf en naastensturing.

Zijn we niet ieder lid van de samenleving, werkt niet alles doordat er naast de rationele structurering ook een emotionele structurering werkt.

Door verscheidenheid aan emoties, positief, negatief, gewelddadig,

harmonieus of vredig, bestaan we nog steeds. Toch willen we de emoties

al eeuwenlang uitschakelen door de inefficiëntie. Is zij zo inefficiënt

als nog niemand haar echt schade heeft kunnen toebrengen. Gebruik niet uw

rede of documenten of zorgbijbel om dit te bespiegelen, gebruik uw omgeving

om het te begrijpen, onderzoek door vragen te stellen, niet aan de Ander,

uw verstand, of uw engelige raadgever.

Die immers iedereen bezit, maar niemand naar waarde schat.

Maar vraag het uw collega, uw partner, moeder, vader.

Die weten allen bij elkaar meer als een derde oog

dat bovendien niet alles begrijpt dat u doet.

Getuigen uw daden er immers niet van?

Na dit betoog voor cliëntenzorg wil ik in vertrouwelijkheid vragen of u niet diegene bent die dit bekend maakt onder ongunstig gesternte. Als u hart heeft voor cliënten, voor hun visie en hun eigen ervaringskundigheid, dan vraag ik u bereid te zijn, het in open gemoed te ontvangen, het in de empowermentsgedachte over te dragen aan liefhebbers, en te bewaren als een licht dat vruchtdraagt, niet door een instelling met pit, maar door bescheidenheid, en dat ook in de mate van kennisvermeerdering.

Laat dit licht uw geleiden op het pad dat voert naar de zijde waar cliënten, hulpverleners, bazen zich allen verbazen en verwonderen over de gemeenschappelijke eigenschap om elkaar te geven wat nodig is, en niet wat gewild is. Een land waar de bron klatert, het goud schittert, de zon opkomt en de liefde haar plek inneemt aan de zijde van wijsheid, en verlangen haar vervulling vindt in een beeltenis van vrede, en niet ten onder gaat nog voor de wasdom bereikt is door oneer overwoekerd.

Ik spreek tot u en verklaar mij evenals u een slachtoffer van 'het systeem', een opgelegde machine die bepaald wat wij denken, waar wij ons vrij denken, maar ons niet vrij voelen. Waar wij eten en geloven wat ons aanstaat, maar waar de vreugde erover vergaat als ons de last wordt aangedaan van ons gemoed.

U vraag ik de vrede, te onderzoeken, te borgen, voor uzelf, en als schat door te geven

aan uw nageslacht. Deze vrede, is niet in bhutan, of in nieuw zeeland, ook amerika als grootmacht heeft er geen zekerstelling in. Die vrede is alleen bereikbaar voor diegenen die haar zoeken, niet in goederen, niet in carrière of verbintenis, maar in hunzelf.

Want dat is het enige dat altijd onder je eigen controle staat. Men bouwt niet op wolken, evenmin bouwt een verstandig man op zaken die hij niet voor 100% kan beïnvloeden.

Kerntaken leerste 'arbeidsre•ntegratie'

Zoals zichtbaar in de maatschappij is de overheid bezig om langdurende, en kortdurende arbeidsgehandicapte zwakkeren te laten instromen in het arbeidsproces. Dit doen ze via een ontslagbeleid, de tegemoetkoming in inkomensvergoeding wordt beperkt of stopgezet, waarna de cliënt zelf initiatief behoort te nemen om passende arbeid te vinden.

Deze arbeid ligt meestal op het vlak van simpele arbeidshandelingen die vervangbaar zijn en niet duurzaam.

In dit document poog ik aan te dragen dat dit verre van een situatie is die geschikt is voor het duurzaam inbedden van werkloze, of gehandicapte psychisch zieken.

Een psychisch zieke kan verscheidene kenmerken hebben waarbinnen hij behoort te functioneren op een aangepaste werkplek in de arbeidsmaatschappij. Enkele kenmerken zijn: betrouwbaarheid in verslaglegging, nauwkeurigheid in inwerking/aanlering van vaardigheden, routines betreffende werkzaamheden.

Deze twee kenmerken zijn de belangrijkste die een werkinvulling adequate kunnen maken.

Betrouwbaarheid in verslaglegging.

Hiermee wordt ten eerste bedoeld dat als er binnen de werkzaamheden zich onverwachte, en of, niet handelbare situaties voordoen dat er in voldoende mate teruggekoppeld kan worden door de cliënt, persoon over hetgeen misloopt

op de werkvloer. Deze eigenschap kan door twee oorzaken gemalf•ceerd worden.

De eerste is dat de cliënt, persoon door eigen gedachten, psychische gedragingen

zulke leidmotieven heeft dat zij niet in staat is om in redelijke mate te voorzien wat

verslagleggingwaardig is. De tweede is dat vanuit de coach, niet voldoende gelegenheid of stimulans wordt gegeven om de cliënt, persoon als zodanig zich

'veilig'te laten voelen om daadwerkelijk een kwetsbare kant, het gaat immers tegen trots of eergevoel in om je fouten toe te geven, te laten zien.

Nauwkeurigheid in inwerking/aanlering van vaardigheden, routines betreffende werkzaamheden.

Deze eigenschap of liever handelsvaardigheid wordt in de vroege jeugd aangeleerd door het spelenderwijs omgaan met zogenaamde onverwachte, nieuwe elementen in zijn omgeving.

Later krijgt dit een karakterinbouw nadat de puberteit is ingetreden.

Om deze vaardigheid bij psychisch zieke cliënten te verbeteren dient er diepgaand

psychologisch onderzoek plaats te vinden, niet via vragenlijsten of gestandaardiseerd materiaal,

maar via persoonlijke gesprekken over levensgebeurtenissen. De oorzaak van een

gebrek aan dit vermogen ligt niet in trauma's of onverwerkte nare gebeurtenissen,

maar aan de tegenoverliggende kant. Dewelke juist de positieve top ervaringen worden genoemd.

Als volwassenen een kind een leerervaring aanbieden, en op foutieve gronden beloning toedienen zonder aan te geven dat het kind verder behoort te zoeken,

dan zal de ontwikkeling in die tak van zoeken naar kennisverwerving stoppen.

Dit kan een groot nadeel zijn in het latere arbeidstijd van de persoon.

Dit gebrek is zoals gezegd via persoonlijke gesprekken grotendeels te herstellen. Meestal als de gebeurtenis in kwestie wordt

bovengedaald, de cliënt zelf ziet dat zij onredelijk en foutief gecoördineerd was, dan treedt er een herstelproces op, die de

betreffende tak weer in beweging kan zetten. Men hoeft niet bang te zijn dat de cliënt tot kinderlijk gedrag vervalt hierna,

de ontwikkeling wordt meestal met objecten, tijdlijnen in de passende levensfase doorgezet.

Dit zijn twee kenmerken die na hersteld te zijn de psychisch zieke voldoende capaciteiten kan geven om in de 'normale' arbeidsmaatschappij weer aan het werk te gaan, zonder last te hebben van zijn (ab)normaliteiten. Deze zullen misschien nog wel aanwezig zijn, maar door externe ondervanging blijft het gewaarborgd dat de risico's aanvaardbaar zijn.

Naast deze twee kenmerken is het belangrijk dat er niet gestructureerd of doelmatig gewerkt wordt. Het proces hoort open te zijn, de cliënt geeft zelf aan waar hij/zij over wil praten. Hij/zij zal zelf toewerken naar een optimale kennis/herstel proces. Elke inbedding in de maatschappij zal alleen succes hebben door het belangeloos inwerken van geschoolde mensen.

Dus zonder ze een efficiency of prestatieproces op te leggen.

Dan rest mij om u te groeten met een vriendelijke doch hartelijke aansporing om ditgene verder te dragen zodat de maatschappij daar in zijn geheel wel bij mag varen.

Een document over herstelgericht handelen bij kinderen

tussen 5 en 16 jaar.

De leeftijd dat karakter en oprechtheid zicht geeft.

In dit document komen een viertal eenvoudige instrumenten terug die kinderen in hun onbevangenheid steunen, en ook zicht geven op de juiste wijze van anticiperen zonder zich te verliezen in de huidige trends, op sociaal, economisch of moreel gebied. Het zal ze in staat stellen aan te sluiten bij de bron van hun kinderlijkheid, die naast de natuurlijke nieuwsgierigheid ook de nog de kwetsbare kant hebben om zich te kunnen ontplooien naar goede maatstaven.

De vier korte stellingen die de essentie weergeven van deze instrumenten waarna ik ze uitleg en met een voorbeeld duid, en dan ook een praktische oplossing geef die ingebouwd kan worden in maatschappelijke voorzieningen.

Stelling 1.

Kinderen, zonder kennis, doen na wat ze zien, en denken wat ze van anderen horen.

Stelling 2.

Kinderen, handelen naar het motief dat het sterkst of het meest plichtmatig overkomt.

Stelling 3.

Bij kwetsuur of emotionele druk, zal de motivatie veranderen van openheid en intuïtief naar, teruggetrokken en perceptueel.

Stelling 4.

Bij betrokkenheid en vaderlijkheid zal verwonding of kwetsuur van sociale, emotionele, of morele aard helen en de natuurlijke onbevangenheid en open karakter weer zichtbaar worden.

De uitleg bij stelling I.

Kinderen, als ze in de leeftijd komen dat ze handelingen van anderen kunnen duiden voor zover ze betrekking hebben op dingen die ze zelf kunnen veroorzaken of kunnen beïnvloeden, reageren hiermee door in hun nieuwsgierigheid, na te doen wat anderen doen. Ze hebben nog geen achtergrond om bepaalde handelingen uit te sluiten, of uit te voeren. Ook wat ze denken of beleven met hun fantasie is grotendeels gebaseerd op wat ze of van volwassenen of van kinderen horen. Dit hoeft niet altijd te zijn wat de meeste kinderen doen. Immers de volwassene kan tegen het ene kind een andere raad geven dan een andere. Volwassenen worden ook vaak betrap op het achterstellen van sommige kinderen die in hen ogen, een nadelige omgevingsinvloed hebben. (ouders, familie, vrienden of anderen of materiële beperkingen).

Voorbeeld I.

Als kind van II, zit een kind in de fase dat het graag wil ontdekken wat zijn ouders van hem willen, als het een positieve waarde teruggeeft, dan zal hij het willen evenaren of navolgen, wil het er zich tegen afzetten dat is er een negatief oordeel over gegeven door de ouders zelf of respectabele anderen. Zo kan een jongetje van II bijvoorbeeld aan zijn vader vragen, Papa wat ben jij van beroep. Als zijn vader zegt: 'Ik ben een doctor in de geneeskunde', en vervolgens zijn vrouw roept 'en mij kan je niet genezen van je eigen onvermogen om je is zorgen te maken over wat er hier moet

gebeuren'. Dan zal dat een oorzaak kunnen zijn dat het kind, een negatieve betrekking opbouwt. Dit voorbeeld is een gekuisde versie van alle invloeden die in de jeugd kunnen voorkomen.

Uitleg bij stelling 2.

Kinderen die handelen naar motief en plicht, op de vooruitziende waarde, nemen aan dat alles dat een harder stemvolume (sociale druk), hardere handelingen (agressie), of hardere voedingonthouding (fysieke zorg), leidt tot een hoger waarheidsgehalte. Des te groter het belang of de aanwijzing om te kunnen volgen, des te meer het kind zal aannemen de klank die het hardste klinkt, des te meer fysieke agressie des te groter de lichamelijke invloeden in het kind om zich te wenden en zijn natuur om te zetten in een eigenschap die het weerspiegelt of er een natuurlijke pool van is.

Voorbeeld stelling 2.

Kinderen die in hun jeugd, een zware kostschool bezoeken, worden vaak aangeleerd om niet te zeuren en te doen wat ze in ogen van de leraren het beste kunnen uitvoeren.

Toch zien we dat deze handelingen die hun aangeleerd worden niet alleen de kennis

weergeeft, maar ook de instelling, de gevoelens jegens de kinderen en de omgevingsinvloeden die ermee verband houden. Een kind in een kostschool zal tegen zijn medeleerlingen, in grotendeels exacte situaties even agressief of afwijzend handelen. Dit tot gevolg dat een of meerderen zich sociaal buitengesloten voelen.

Dit voorbeeld is een elementaire schrijfwijze die garant doet staan dat elke opgelegde motivatie of plicht, niet juist uitwerkt als het niet vanuit een liefhebbende of goedwillende natuur wordt verricht.

Uitleg Stelling 3.

Een verandering in systemische benadering van kinderen zou al veel

kunnen veranderen als kinderen zelf meer open mogen staan om zelf waarden, normen en invloeden te mogen benoemen, herkennen, of navolgen zonder druk, dan zal het kind zijn volle openheid, en intuïtie kunnen ontwikkelen.

We zien echter dat als er daadwerkelijk aan kinderen wordt gevraagd om mee te denken, het systeem zelf de blokkade is, als een kind is opgevoed met de gedachte, je doet dit anders krijg je straf, en er ook gedacht wordt dat kinderen geen eigen initiatief mogen, ten minste niet buiten de poppenkast of zandbak, dan is het logisch om te veronderstellen dat ze zelf niet zullen aangeven dat ze meer kunnen. Immers deze intuïtieve kant, die meer kan als alleen spelen of volgen, moet vanaf het begin de ruimte krijgen.

Voorbeeld stelling 3.

Een kind van 14 dat intuïtief handelt, zal geen motivatie kunnen geven waarom het iets doet, het kenmerk van een intuïtie in plaats van een impuls is dat de intuïtieve handeling wel bij de betrokkenen als juist overkomt en passend bij wat er gebeurt. Letterlijk dus dat als een kind in de klas wordt gevraagd om een spreekbeurt te houden over sint maarten, dat het kind niet vervalt in de snoep die hij gekocht heeft, of dat het stom is om sint maarten te vieren, maar dat het bij intuïtie zegt dat het, een persoon is die het feest zijn naam gegeven heeft door de gunstige genade die hij toedeelde aan armen en zieken. Niet zozeer een kennisgebrek of winst is kenmerk van intuïtie maar een gebruik van kennis, intuïtie zal altijd een positieve benadering hebben om de kennis in zijn oorspronkelijk verband weer te geven, en niet te verhullen of wijzigen door een oordeel te hebben buiten de goede of juiste functie van de vraag te erkennen.

Uitleg stelling 4.

Kinderen hebben een band met de moeder en vader die biologisch aan hen verwant is, toch ook kunnen andere personen een ouder rol vervullen. De moederrol

is grotendeels gebaseerd op liefde die of via borstvoeding(bij babytijd) of later via geborgenheid wordt gegeven. Dit kan door verwantschap niet gesimuleerd worden door mensen buiten het gezin. Toch is er naast deze moederlijke geborgenheid een variant die 'genegenheid' of 'betrokkenheid' heet en wel als zodanig de functie kan vervullen. De vaderlijke rol die de biologische vader heeft, biedt bescherming zolang het kind het ervaart als een vader die bescherming biedt. Elke wijziging in de open natuur van het kind door de bescherming als pressiemiddel te gebruiken in bijzin van het kind, zorgt voor een functievermindering van de beschermende rol. De vaderlijke rol, geeft naast bescherming ook voor kinderen de rol aan die zij moeten vervullen om vredig door het leven te gaan.

Dit echter is alleen tot op de hoogte als de vader in zijn jeugd heeft meegekregen en later nog heeft bijgewerkt met behulp van respectabele personen. De vaderlijke rol kan alleen overgenomen worden door dezelfde bescherming te bieden als de biologische vader, en in de mate dat ook de biologische moeder een vertrouwensrelatie of basis heeft. (niet perse in verbintenisvorm). Het klinkt als een zware taak, echter tussen een deelvorm en een andere zitten vele gradaties die verschillende kenmerken kunnen weergeven.

Voorbeeld stelling 4.

Een meisje , 7 jaar, krijgt van haar vader te horen dat ze niet op zwemles mag, omdat ze te jong is, ze hoorde op school dat het zwemmen zeer veel voldoening geeft. Ze besluit om haar vader te vragen waarom niet, Dan zegt de vader dat het gevaarlijk is om dat verdrinking kan optreden. Hij legt verder niets uit en wordt nog boos ook. Het meisje is aangetast

in de ervaring van bescherming die ze krijgt. Immers bij bescherming moet het altijd duidelijk zijn waarom het optreedt, en ook hoe het door het kind zelf voorkomen kan worden. De combinatie van bescherming en maatgeving.

De praktische uitvoering van deze vier stellingen zijn via twee raadgevingen te borgen, die in de wereld bij ieder juist kan uitwerken.

Kinderen dienen de vrijheid te krijgen om te kiezen in plaats van te volgen naar willekeur.

Als een ouder iets aandraagt en niet naar tevredenheid uitlegt wat de betekenis ervan is, kan van het kind niet verwacht worden dat het in de toekomst zelf de handeling juist kan beoordelen.

Bij juiste roluitoefening van volwassenen en wederzijds respect, zal het voor ouders makkelijker worden om kinderen hun waarden en normen te geven. Zonder dat door 'ruis' of negatieve invloeden het wordt tot een karikatuur of eigenschap die bekritiseert kan worden.

Dit document is uitgewerkt naar aanleiding van ervaring met jeugd van vandaag de dag, van andere tradities, en geschiedkundige bronnen. En berust niet op wetenschappelijk inzicht, maar op een schouwing.

Projectplan voor Innovatie, Innocentie en Informatie. D

het gaat om een fictief project, gericht aan een fictieve organisatie

Gaande van een Psychiatrische behandeling naar een Adequate behandeling.

Van Zorg gaat de weg naar Borg, van Vrijheid naar Bevrijding.

Van Vraag naar Node.

Dit schrijven, een aanvraag voor een project, in de dienst van

Innovatiewetenschappen,

doe ik u toekomen door een eenvoudige beschrijving van de grondgedachte achter

deze vorm van methodiek. In vertrouwelijkheid op uw gunst om hulp te bieden bij het

opstellen van een projectplan, ben ik openhartig in mijn idee'le basis. Dit in eenvoudige

bewoording en betekenisgeving doe ik dan ook in de veronderstelling dat het begrijpelijk

is en voor iedere zorgverlener na te gaan is of de inhoud van deze methodiek toepasbaar is en of onderzoekbaar.

De methodiek:

In de maatschappij is het gebruikelijk om zorg te leveren via een vaststaand concept,

welke op verschillende wijzen ingevuld wordt. Het concept komt neer op zorg leveren

naar mogelijkheid tot aanbod in relatie tot beloning en vergoeding volgens meest

geldende stemmen. In het kort komt het erop neer dat zorg alleen geleverd wordt als er

voldoende vraag naar is en er ook voldoende tegenover staat.

Dit, een hele gezonde gedachte, leidt onherroepelijk tot uitsluiting van groepen mensen

die tegenwoordig al een gevoel van uitsluiting hebben. Niet alleen Psychisch zieken, maar ook Sociaal of Emotioneel zwakkeren. Daarnaast gaat er een geluid op in de maatschappij dat er geen directe aandacht of betrokkenheid meer is van de zorgverlener, je bent een naam in een korte beschrijving van je achtergrond, medicatie, fysische gegevens, en eventueel nog een aanvulling over je sociaal functioneren. Dan rijst er bij mij een vraag op, Als dit in het dossier staat, wordt de hulpvrager behandeld op wat er in het dossier staat, of wordt hij behandeld op wat hij aangeeft nodig te hebben. Om een parabel aan te halen uit het dagelijks leven:

Ik als burger vraag een rijbewijs aan en volg autorijlessen, Op de examendag, gaat alles vlekkeloos en krijg een waardering van 97 %, (iets dat gezien de huidige maatstaven theoretisch mogelijk is) Vervolgens koop ik een auto, sluit er een verzekering op af, vanwege mijn hoge waardering krijg ik een aantrekkelijke korting op de no-claim. 3 Maanden later krijg ik een ongeluk en is mijn auto total loss. Volgens het dossier, kan ik vlekkeloos rijden, en 'kan' ik aansprakelijk gesteld worden voor de schade. Volgens menselijke normen, zit ongeluk of leed in een klein hoekje en kan iedereen het overkomen. Geredeneerd vanuit het concept waarop zorgverlening tegenwoordig gesteld is, zou vanwege een vlekkeloze waardering, mijn verzekering de schade niet moeten vergoeden, om de reden dat ik ook verantwoordelijk gesteld kan worden als de fout herleidbaar is tot mijn gedrag. Volgens menselijke normen zou ik de schade vergoed moeten krijgen vanwege het feit dat ik misschien die dag te horen had gekregen dat een geliefd persoon was heengegaan.

De tweesplijting die optreedt tussen huidige conceptmethodiek en menselijke waardigheid is het volgende:

Wanneer men oordeelt op grond van vaststaande feiten, oordelen op grond van onderzoek of testen, en er geen betrokkenheid is bij de wezensgesteldheid van de persoon, dan is het een directe aanklacht tegen het geboorterecht van ieder mens. Dit zal ik toelichten. Als je bij kennis een fout begaat, ben je schuldig, als je vanuit leed een fout begaat, maar verstandelijk juiste kennis hebt en handelt ben je schuldig. In de huidige

rechtsgang ,ook de dossiergang binnen de psychiatrie gelden alleen verstandelijke argumentatie om een oordeel vorm te geven. Een tweede voorbeeldvraag:

Ik heb Schizofrenie, hiervoor word ik behandeld, is dit anders bij iemand die als grond een jeugdtrauma heeft die u niet eens op tv wilt zien, of is dit een gewone zaak dat er medicamenteus behandeld wordt en er niet wordt gekeken naar emotionele draagkracht en oorzaakvorming voor een emotionele beperktheid. Spreekt het voorzich dat psychotherapie alleen ingaat op eigen verdeckte sexuele impulsen, waar we toch vanuit mogen gaan dat gezien de weinige zeggingskracht in de wereld(is er meer dan 10% van ons dagelijks handelen een sexuele daad) het allerminst de onbewuste basis is van ons handelen.

Zo pleit ik dus naar aanleiding van vragen en wensen van diverse burgers en ook zieke burgers voor een behandeling die meer recht doet aan ons geboortewens van onze ouders.

Onze ouders hebben ons niet verkregen door een dossier in te zien en te beslissen

dat ze een kind wilden, ze hebben ook niet besloten op grond van fysische eigenschappen

of dossierinformatie of ze al dan niet in overeenstemming bij meerdere stemmen een

kind zouden willen nemen. Dat dit bij adoptie gaat is voorstelbaar en gezien garantstelling

geboorteland en ouderschap aanvaardbaar. Maar dat cliënten worden behandeld op grond va

louter diagnostische tests met een vleugje sociale vaardigheden. Dat is een zaak die niet

aanvaardbaar is als we ethisch onbevoordeeld beoordelen.

Eens werden wij geboren, als een wezen dat tot aanzijn werd geroepen van uit God's hand,

tot voeding gebracht in moeders schoot, liefdevol geborgen in het huis van geliefden.

Tot op de beste manier mogelijk verzorgd, en bemind naar kunnen van onze omgeving.

Door leed en ongeluk geworden tot wat we zijn, verworden tot een naam en een eigenschap in ogen van mensen. Op grond van onze overmachtshandelen beoordeeld en schuldig gevonden aan het bedrijven van irrationeel gedrag. Ten spijt onze diepste gevoelens waar ieder liefde, geborgenheid en begrip wenst van een ieder wezen. Toch overkwam ons dat leed, dat toen wij wilden begrijpen, wij werden geminacht, Wij ons open stelden, wij werden geschonden. Nadat wij ons hadden verexcuseerd voor gedrag dat buiten ons eigen aanzijn begaan was, wij werden veroordeeld. Bij berouw over een daad van ons vermeend onbegrip en wangedrag werden wij opgesloten, en weggeborgen. Waar, dat zal niemand weten, wij zijn een naam en een eigenschap in het dossier van een psychiater. Kent u mij persoonlijk, of kent u mijn naam en mijn verzekeringsmaatschappij. Toch ben ik een mens en hoop ik nog steeds dat u mij komt opzoeken. Ook al doe ik raar, begrijp ik u niet altijd, en schoffeer ik u al door mijn aanwezigheid. Ik ben geboren als een baby net als u, ik heb mijn ouders liefgehad net als u, ook heb ik mij kwetsbaar opgesteld al vroeg in mijn jeugd, net als u. Toch is er dit verschil, Mijn kunnen was niet in staat het leed te weervechten wat u moeiteloos doorstond, mijn liefde was niet in staat de koele buitenwereld tot warmte te bewegen, en ook mijn wezen was geen licht dat mensenharten hun wijsheid schonk. En zo ben ik tegenwoordig, weggeborgen, eenzaam, we heten net zo gelukkig als ieder ander maar met een vlekje, een smet op de maatschappij. Want hoe veel zijn er die mij bij name noemen, die mijn aanwezigheid op het feest waarderen, die mij vragen een toespraak te houden waar ieder woordeloos naar luistert zonder mij te verstaan. Waar bent u, U verschuilt zich achter budgetten, achter facetten van de methodiek, die ooit op ons toegepast, nog steeds niet leidt tot mijn liefdevol genezen. Ook ik wil in de maatschappij

net als u een baan, een partner en een collega. Toch Ontneemt u mij dit door mij te zien als een naam, een diagnose, een wangedrag en niet als mens. Ik besef, het is niet uw schuld, u heeft te maken met subsidie en verzekeringsgelden, u wordt gekort op concurrentiebeding, en ook u heeft te maken met wetten van overheidswege. En dat is niet wat ik vraag, ik vraag slechts, buiten uw werk om, zonder dat u betaalt wordt, kijkt u wel eens naar mij, heeft u mij lief als ieder ander beminde. Toch ben ik het subject van uw werk, en zou er niets boven mij bij u bemind moeten zijn als u het geld dat u krijgt zo hoog waardeert dat spiksplinternieuwe auto's, huizen met marmeren decor en voedsel, dat beter smaakt als onze verjaardagsmaaltijd of kerstlunch. Daarom vraag ik. Al dat geld dat ik u geef, dat u maandelijks op uw rekening vind, weet u dat ik het u in vrijheid schenk, dat ook al lijdt ik het u nog gun. Dat ik niet staak, dat ik geen boetes opleg, ik ook niet voor uw deur lig of een kranke artikel schrijf. En toch ziet u me niet zolang ik me niet beweeg. Laat dit dan ook het beweegsel zijn dat u tot vrucht brengt van onze zieke ras. Een ras dat ook al is er geen discriminatie, en ook geen afkeur op godsdienstig punt, wij toch een minderheid zijn. Ook bij u. En dat is duidelijk uit een reden die ook voor u en uw kinderen en uw geliefden een klaar en helder punt is. Toch praat ik tegen een kille hemel, waar zon de aarde verwarmt, de regen groen voortspruit en water het beiden voedt. Is er voor mij een maan in nachtenlang gehuiver, met stil gefluister van wanhoop en angst, draag ik mijn leed zonder te weten hoe, is er voor mij geen geld voor een kadootje op mijn verjaardag, terwijl ik al zo lang, langer dan mij bejaardag in dit ziekenhuis verblijf. Kent u mij? In vriendelijk en getrouw weergeven van een node van de zieke medeburger en in begrip voor uw oordeel, los van uw invloed op dit plaatsvinden, verblijf ik in hoogachting voor uw kunnen

om ook aan deze zaak een goede wending te geven,

Kerndocument zorg aan complex

georiënteerde zorgproblemen.

Hedendaags zien wij in de maatschappij dat Ziekenhuizen, artsen en zorg, hulpverleners te maken hebben met zorg en hulp die pasklaar geleverd dient te worden. Dit conceptuele schrijven dient als kanttekening bij de beweging in de maatschappij die probeert zorg een produkt te maken, waar meetbaar efficiëntie, kwaliteit en kwantiteit te toetsen zijn.

Drie redenen waarom Zorg als produkt niet pasklaar te leveren is:

- Voor zorg als produkt dient de vraag meetbaar en onderzoeksmatig snel, duidelijk en helder vast te stellen zijn zonder foutmarges of risicofactoren.
- Zorg dient door medewerkers geleverd te worden op een uniforme en solitaire wijze, er mag geen enkel verschil in zorgwijze zijn. Dit beïnvloedt de cijfers en kwaliteitsverschillen
- Zorgmiddelen dienen door alle klanten, medewerkers en anderen gelijkmatig
- gewaardeerd te worden. Door andere interpretatie en beleving van
- zorg ontstaat er een verschil in produktbeleving die niet te compenseren is
- in de wijze van produktvoering en niet meetbaar of toetsbaar is.

Deze drie redenen, argumenten zijn gebaseerd op het feit dat mensen, (nog) te ingewikkeld zijn om volledig in kaart gebracht op snelle en heldere wijze in te passen in categorieën of systematische methoden.

Om toch tot een heldere uitvoering en oplossing van complexe en verscheidenheid aan zorgvormen, problemen en taakvoering te komen is het nodig om aan te sluiten bij traditionele 'Best Practices'. In de Loop der tijd zijn veel manieren van

zorgverleners of hulp geven aan behoeftigen verlaten of losgelaten zonder dat er wetenschappelijk bewijs was dat het niet werkt of niet kostendekkend is (met als doel winstgevend).

Deze traditionele oplossingen om zorg te waarborgen liggen vervat in documenten, op schrift gestelde ervaringsverhalen uit voorgaande tijden. Om een richting te wijzen waarin mogelijke oplossingen voor een aantal problemen gevonden kan worden wil ik wijzen op tradities zoals die tot nu toe zijn overgeleverd via ouden van dagen en zorgverleners binnen het geloofsbestel. Daarnaast zijn er bronnen aan te wijzen binnen boeken en kranten bekend bij de bibliotheek. (gewone zowel als ziekenhuis-bibliotheek)

Om drie punten aan te geven waarin zorg onderscheidend en kwalitatief hoogstaand, maar toch budgetmatig kostendekkend en materieel minder intensief wil het volgende citaat u niet onthouden:

"Mijnheer liep over het parkeerterrein bij het bejaarden tehuis, hij was dementerend, zag het nit meer zitten, had waarschijnlijk alsnog een depressie opgelopen. Vandaag had hij een andere kamer in het bejaardentehuis gekregen. Hij liep over het parkeerterrein om zijn spullen over te brengen naar de andere vleugel. Verpleegsters zeiden dat hij erop achteruit ging, hij zou niet meer op de tuin uitkijken met prachtige bomen, een vijver en kwinkelende vogels, maar op een binnenplaats. Saaier kon niet

volgens een van hen. Ze zouden hem wel af en toe wat vaker opzoeken. De eerste drie dagen hield hij de gordijnen van zijn kamer

gesloten, en kwam zijn bed niet uit. Het gat kon niet groter dat in zijn leven voor de zon hing. Na drie dagen kwam er bezoek. Een jonge verpleegster klopte aan en vroeg, Waarom voelt u zich niet goed? Ik dacht dat u mij eens verteld had dat u jaren op de vrachtwagen had gereden. Doet u de gordijnen eens open, en kijk eens naar buiten, de lucht is blauw en de zon schijnt.

Vanmorgen kwam ik erachter dat juist deze kamer heel erg passend voor u moet zijn.

(Na de gordijnen opengeslagen te hebben en de ramen opengedaan te hebben verdween ze weer)

De rust was zwaarmoedig als eerst. De oude man ging eens in de stoel zitten. Het krantje wat meegebracht was verschaftte niet veel nieuws.

Tot etenstijd aangebroken was en er buiten een licht gepiep klonk. De oude mijnheer herkende het uit duizenden.

Hij liep naar het raam en keek naar buiten, hij zag de vrachtwagen die de maaltijden kwamen brengen.

Ɔ Sindsdien ging het beter met hem, na een aantal dagen glimlachte hij weer

Ɔ en groette de medebewoners. Hij at weer mee in de eetzaal. Een ding, om kwart voor twaalf en kwart

Ɔ voor drie zat hij op zijn kamer uit het raam te kijken. Naar de vrachtwagen die voedsel

Ɔ of waren kwam brengen. Dit deed hem herinneren aan de vele goede jaren die hij gehad had.

Zo kwam deze oude mijnheer van zijn depressie af, en dementie was voor hem geen probleem meer, hij had zijn waardevolle herinneringen die hij nog wel had

teruggelaten door een ogenschijnlijk nadelige verhuizing. "

Zoals dit citaat uit een boek van verpleegkundige ervaringspecialisten een kernreden aangeven waarmede cliënten zorg kunnen krijgen die momenteel

'weinig' geleverd wordt, niet in productcijfers te vangen is en de kwaliteit zodanig

verbeterd dat de klachten dan in het niet vallen bij de positieve ervaring die cliënten zullen opdoen.

Om zodanige zorgvoering te implementeren is er vooraleerst een betrokken houding van de zorgverlener nodig. (emotivatie) Ten tweede Respect jegens de ziekte en niet alleen jegens de persoon. Dit zorgt voor acceptatie en nieuwe weg naar genezing danwel verlichting. Ten derde een ideaal "onbaatzucht" De hulpverlener behoort zich te willen inzetten zonder met zijn handen klaar te staan "wat heb ik eraan, wat geeft het mij" De client komt eerst, dan de samenleving en ten derde zichzelf. Het is goed om passend loon te ontvangen, maar het te eisen is onrespectvol jegens de mensen die het 'harder' nodig hebben dan jij.

Als laatste wil ik een goede uitspraak u niet onthouden:
Waar geld is, gedijt macht. Waar liefde is gedijt de mens.

Document over afscheid, rouw en verlies van

bemide of gewaardeerde personen

In dit schrijven, dat een aanvulling is op bestaande rituelen en/of methodieken om te leren verdragen of te verzachten dat er een gevoel van gemis, of een daadwerkelijk gemis aan inbreng, levensinvulling, of leiding plaatsheeft, zal ik drieledig antwoorden op de gevoelskwestie die het gevoel van gemis, of de voortgang van verwerking schaadt of blokkeert.

Drieledig wil zeggen, de oorzaak is eenvoudig, echter de uitwerking kan op drie verschillende gebieden gevonden worden. Nr.1 is dat de emoties kunnen fluctueren, en er allerlei emoties van vroeger bovenkomen. Zowel negatieve als positieve. Nr 2. Is de gedachtegang die zich concentreert op het missende element in de omgeving. Dit is het daadwerkelijke gemis dat leed veroorzaakt, immers de gedachten brengen een gevoel aan dat de persoon in kwestie nog aanwezig is of bereikbaar, en de scheiding tussen gevoel en werkelijkheid die dan ontstaat, veroorzaakt bij de meeste personen, de last die ze dragen. De derde is dat de gemiste persoon, ook wel wordt teruggezien, in irriele verbanden, bijvoorbeeld; Als je man onlangs gestorven is, dan ruik je zijn geur, of vind je zijn favoriete boek terug in je koffer die altijd gesloten in de kelder lag. Deze gevoelens die erbij komen veroorzaken meer een gevoel van terugverlangen naar de mooie momenten. Dit doet over het algemeen geen pijn.

Emotioneel gemis:

Emoties in de sfeer van Bang/Boos/Blij/Bedroefd, de tussenvormen en de bovengewone emoties die niet te plaatsen zijn, zijn natuurlijk bij een afscheid of verlies. Hieronder kunnen

we trouwens ook een verlies aan mogelijkheden of kracht rekenen. Een natuurlijk gemis, duurt over het algemeen niet langer als de periode dat de gemiste zaak/persoon in je leven voortkomt, bij persoonlijke eigenschappen of lichaamseigenschappen, is het gemis op natuurlijk emotioneel vlak nooit langer als de tijd dat je in de kindertijd hebt geleerd met dat vermogen/eigenschap om te gaan. Voor bijvoorbeeld beenfunctie(lopen) geldt dat de drie jaar dat je leerde lopen, en de tijd die je actief in sporten met beenfunctie hebt geïnvesteerd de tijd is die de natuurlijke emoties nodig hebben om weer tot rust te komen en in balans te komen op de nieuwe emotionele basis.

Gedachte en gemis:

Gedachten zijn vrijwel altijd de grootste boosdoener, niet door negatieve gedachten, of anderszins kwalijke invloeden, maar meer door de gescheidenheid die ze creëren tussen de emoties en de werkelijkheid. Immers emoties, treden ook op bij elke andere beeltenis/gewaarwording als wat er hier en nu plaatsvindt. En de gedachten die afwijken, en zelfs dingen terughalen die niet bestaan, zullen zorgen voor een naar voren treden van een persoonskenmerk in de omgeving. Bijvoorbeeld als een oudere man, zijn kind verliest, en vaak terugdenkt en herrinnert dat het kind mee ging vissen. Dan is het logisch dat de emoties dit oppakken en de omgeving een energie voelen die zij niet zo beleven. Dit leidt tot afwijzing door de omgeving (in uiterste gevallen) of tot een vorm van verborgenheid in wat er werkelijk gevoeld en beleefd wordt.

Irriëel gemis:

Als personen waar je aan terugdenkt, zelfs jeugdiefdes kunnen zoiets oproepen, en je ze vergeet, en een aantal jaren later een favoriet onderwerp of zaak ziet waar zij/hij veel waarde aan hechtte ziet liggen, in dezelfde hoedanigheid, dan krijg je gevoel een intenser bewustzijn waardoor het zich beseft dat de mooie kanten van die persoon, een waarde voor je vertegenwoordigt hebben, en kan het zijn dat er een gevoel optreedt van verlangen. Dit verlangen kan velerlei vormen aannemen, kenmerk is dat het onuitgenodigd komt, en meestal een prettige gewaarwording is.

Het verwerken van gemis of verlies:

Zoals de uitwerking drieledig kan zijn, is de oorzaak altijd dat een ding/persoon mist of verloren is.

Een goede oplossing probeert altijd iets aan de oorzaak te doen, echter we moeten ons gedenken dat het lichaam zelf volledig de gelegenheid moet krijgen om zich te helen op natuurlijke manier, derhalve zal toch de oplossing meer liggen in het faciliteren van een helingsproces, dan er een van een wonderpil, of methode.

Ik zal hierbij een 20tal raadgevingen doen, die bij therapeuten, familieleden of bekenden een handvat kunnen zijn om toch de persoon aan te zetten tot zelfheling. Immers een mens kan ook lichamelijke wonden tot op zekere hoogte helen, en dus ook emotionele wonden en gemis.

Raadgevingen:

- Rust en Warmte is altijd goed.

- Zoek geen surrogaat in TV, films, muziek of materiele dingen
- Zoek een persoon om bij behoefte het hart te luchten.
- Vul het leven niet radicaal anders in, de eigen omgeving is het beste voor het emotionele systeem,
het reageert op alle veranderingen, en hoe minder hoe beter het proces.
- Schrijf bij veel herinneringen/gedachten, ze op of teken of schilder ze.
- Bij verwardheid over eigen zelf of wezen, houd een dagboek bij.
- Geef waardering aan diegenen die je nog wel hebt.
- Sta open voor contact, en trek je niet terug als mensen dichterbij komen, het is een behoefte van
je om in tijden van verlies meer betrokken te raken bij personen die veel voor je voelen.
- Nachtrust is goed, totdat het vervelend aanvoelt.
- Eten, is een zaak die gewoontegetrouw het beste aanvoelt.
- In plaats van denken over of herinneren van de persoon, probeer iets over hem/haar te lezen,
een onderwerp van jullie beide interesse.
- Bij twijfel over eigen kunnen, of inzicht, studeer op kenmerken van verliesverwerking,
inzicht in eigen proces schept zekerheid.
- Een uitweg is altijd een gebed tot God, of hulp uit wijze mensen.
- Zoek steun en geborgenheid bij een ouder, of grootouder, en bij afwezigheid ervan, een persoon die die rol wel vervuld zonder risico's op belangenverstrengeling of behoefte misbruik.
- Koop af en toe een voorwerp die de ander leuk vond, (klein of groot) en zet het op een plek waar u langskomt. Dit zorgt voor een positieve waarde, die u dan niet zelf in gedachten hoeft te zoeken.
- Als het gat zwart is, en de lijn eindig, of de zon niet meer straalt, dan is het uiterste noodzaak voor reguliere hulpverlening. Het vermijden om schaamte of gezichtsverlies is minder erg als de gemoedstemming en de therapie/behandeling die nodig is om weer zicht te krijgen.
- Klagen, helpt wel, maar verwoord uw klacht niet drie keer hetzelfde, vaak zijn het verschillende kenmerken die aanzetten tot klagen, verwoordt het dan specifiek en gedetailleerd anders is het een last voor anderen.
- Bent u in staat om uw zelf iets aan te doen, dan zoekt u hulp bij mensen

waarvan u zeker weet dat ze altijd aardig of betrokken reageren, en zegt u het ze.

Een verzwegen last, die de mens zijn levenslijn dreigt door te snijden is erger als

een toegegeven zwarte onheilsplan. En aardige of betrokken personen zullen nooit

reageren door te zeggen dat het beter is dat u het niet ter sprake brengt.

Er behoort in een maatschappij altijd plek te zijn voor mensen met verwonding, emotioneel, fysiek of anderszins.

- Bij kwetsuur van anderen jegens u, zorg voor een derde die kan bemiddelen,
- liefst een bekende en gewaardeerde persoon van u. Dit geeft u ademruimte
- om het verwerkingsproces door te zetten.

Een document over het therapeutisch ingrijpen bij

mensen met een waan, of een bewustzijn dat niet

open staat voor gestuurd of beveiligd handelen.

Een zichtschrift op cliëntbeleving en vraagsturing door middel van eenvoudige voorbeeldfunctie.

Allereerst wil ik stellen dat de clientbeschrijvingen, gehanteerd worden zoals die gesteld worden door omgang met clienten, en gekleurd zijn door de beleving van een clientvertegenwoordiger, die zelf client geweest, geen ervaring heeft met gewelddadig handelen. Derhalve zal ik ook niet de essentie kunnen geven van de motieven die leiden tot gewelddadigheid, wel kan ik een visie, en een zichtschrift geven op het probleem, en vanuit de gevoelskant, invoelen wat een client in gestelde positie zou behoren te voelen als hij gewaardeerd en gerespecteerd wordt. Daarnaast gelden de behoeften die clienten, en ook toekomstige clienten, voelen als ze in een glijdende crisissituatie komen.

Ten tweede wil ik stellen dat de ervaring die hier wordt weergegeven, niet beoordeeld kan worden op de wijze van informatiebetrekking, of de mate waarin ik tegemoet kom aan de wensen van therapeuten of modelbeschrijvingen van de psychwetenschap. Dit is een zichtschrift en geen model, of therapeutische methode op zich. Dat dit een aanleiding kan zijn of een zichtverbreding geeft op cliëntenleven is een oordeel waard.

De definiestelling van een aantal begrippen in de psychiatrie worden als gegeven beschouwd,

daar bijna alle geschoolde ggzmedewerkers, en ook clientvertegenwoordigers toegang hebben tot een kennisbron. Hetzij een bibliotheek, hetzij een clientondersteuner die de middelen kan verschaffen, welke rechtens de Nederlandse wet in behoren tot de ondersteuning gelden.

Clients in dit document, worden gesteld als personen die binnen de ggz een herstelproces in gang hebben, en ook een eigen keuze hebben binnen de mate waarin ze tegemoet komen aan de sturing van de therapeut om zich bereidwillig op te stellen om behandeling als medicijnen, therapievormen, en ondersteuningsvormen te ondergaan. Gesteld is dat niet alle clients een vluchtstrategie tot gewelddadigheid hebben, en ook niet alle en ook niet sommige clients een keuze hebben tot geweld als oplossing van specifieke problemen, of om sturing aan behandeling of leefomgeving te geven.

Allereerst in het zichtschrjven wil ik aangeven dat de terminologie die ik gebruik, en de bewoordingen zoals gesteld, niet afkomstig zijn van de clients die meegelopen hebben in de ervaringswijze van het onderzoek, maar zijn vertaald naar een neutrale en betekenisneutrale weergave van de problematische aard van een therapie.

Zichtschrjven:

Een voorbeeld:

Een client, 35 jaar, heeft geen achtergrond tot psychische problemen, maar heeft een kwetsbaarheid om na drankgebruik, in de kroeg een robbertje te vechten. Ziet dit als een oplossing om 'gecontroleerd' zijn agressie te uiten, die hij in het leven opdoet. Vrienden vinden het niet erg, want ook zij zijn krachtdadig

en niet te zachtzinnig ingesteld.

Client is getrouwd, en heeft 2 kinderen, allebei mannelijk, en schoolgaand. De echtgenote, is niet bekend met zijn uitingen in de kroeg, maar weet wel dat hij wekelijks bij vrienden op bezoek gaat. Zijn drankgebruik is bij haar bekend als een gezelligheidsdronk met vrienden. Thuis is hij een man die een stabiele functie heeft, en ook zijn arbeidsverplichting naar behoren vervult. Hobbies, en Interesses, zijn gericht op de mannelijke zaken zoals Auto's, muziek en cultuuruitingen uit zijn jeugdtijd, en ook de loterij, waar hij wekelijks een lot van koopt is niet vreemd.

Geschoold als hbo, makelaarswerk, en echtgenote geschoold als verpleegkundige,

passen bij elkaar als ze ernaar gevraagd worden. Bekendheid met familie hebben ze beiden, ze geven aan verjaardagen regelmatig te bezoeken, en ook af en toe langs te gaan om zaken uit te wisselen. Echter de echtgenote neemt altijd het voortouw.

Op 35 jarige leeftijd, wordt de man ontslagen, het makelaarskantoor dat hij heeft helpen opzetten, en mede-eigenaar is, heeft hem uitgekocht en verplicht zijn aandelen te verkopen.

Zijn echtgenote, die de reden hiervoor niet kent, geeft aan hier niet mee overweg te kunnen.

Na een tijd van wrijving in de huiselijke situatie, waarbij beide kinderen, twee weken van school zijn gebleven, besluit de school, een vertrouwenspersoon voor de kinderen in te zetten.

De kinderen worden tijdelijk bij een grootouder ondergebracht zodat, de man, naar werk kan zoeken, de vrouw rust krijgt om haar gevoelens te verwerken.

De man, blijkt echter zijn kroegbezoek te intensiveren, want ontslagen weet hij

geen zekerheid te krijgen dat het goed komt, en drinkt het weg.

Zijn vrienden die in de kroeg met hem meedrinken, verbazen zich over het feit dat hij steeds achterdochtiger wordt, en ook een ruzie niet schuwt,

De normale mannenhumor, en ook de vriendschappelijke klap, blijken een reden om hatelijk te worden.

Een reden om een onderzoek te doen naar psychische belastbaarheid.

Een ggz-diagnose zou in een zichtschrift kunnen zijn dat de client niet de werktuigen heeft om zijn gevoelens te relativeren, daar hij in de werkkring, en de thuissituatie de sociale ondersteuning had om zich naar rede te handhaven, kan het geen persoonlijkheidsstoornis zijn, maar een kwetsbaarheid tot stresstolerantie, immers zijn steunsysteem, zijn zekerheid valt weg, daarbovenop, heeft hij niet de draagkracht om zijn thuissituatie de stabiliteit te geven om een toekomst anders te kunnen invullen. Na enige tijd, komt hij in aanraking met de psychiatrie, als hij zelf schrikt als zijn vrienden hem terugleggen dat hij niet meer welkom is, wegens te agressief gedrag.

In de klinische setting, als verpleegkundigen hem wijzen op een verantwoordelijkheid of een keuze om zich bereid op te stellen, geeft hij expressieve reactie, Na herhaaldelijk blijken van gewenstheid van deelname aan het dagprogramma, wordt client agressief en is dader van een ruwe woordenwisseling en een bedreiging, die niet in praktijk wordt gebracht.

De uitlegging van dit voorbeeld, is in de psychiatrische lectuur te vinden, veel therapieën en tegenwoordige trends geven aan, wordt iemand echt agressief, dan hoort hij apart gehouden te worden, en dienen er gekwalificeerde en gereguleerde zorg geleverd te worden. Een project kan daarbij zijn om het al dan niet te omsieren met een praatje of een kopje koffie.

Toch missen we hierbij een aspect van een juiste zorgverlening. Waar de client zijn steunsysteem heeft verloren, en ook de stresstolerantie gedaald is, en uit in een overmatige vlucht in drank of agressie, is het aller eerst noodzakelijk dat

middels emotieve therapie, de emoties van de client van de voorlopende crisissituatie worden hersteld. Dit betekent in de praktijk dat wanneer een client een opname, een behandeling of een zorgcontract aangaat, er met instemming

van de client gekozen kan worden, om de diagnose, los te koppelen van de communicatiefunctie die er binnen het zorgproces is. Een emotieve interactie. Het in gesprek gaan zonder diagnostische conclusies of rechterlijke gevolgen, over de zaken die de client zelf wil vertellen. In de meeste van zulke situaties, fictief of realistisch is een client, dader, slachtoffer bereid om zijn emoties te uiten.

Dit zorgt als er direct aan wordt tegemoet gekomen voor een scheiding van crisis,

en behandelcontact, waardoor elke therapie die erna wordt gegeven (in periodieke vorm)

meer effect zal hebben, en ook het verschijnsel dat clienten hun sociale groepdeelname misschien wel

verliezen, maar wel hun vermogen behouden om in de toekomst het in gang te zetten.

Clients die al agressief zijn, en in klinische setting niet te handhaven, zijn zonder

medicijnen (kalmerend, inducerend) te behandelen door ze in rustige tijden zelf de

gelegenheid te geven, betekenisvorming en woordvorming te geven over heilzame,

of rustbevorderende maatregelen. Dit geldt echter alleen per uniek geval.

Iedere client heeft

eigen middelen die hij terug wil zien of horen als hij in paniek, in agressie of in waan is.

Een plicht tot enige van deze interagerende vormen is een schadelijke last voor de genezende kant van zulke interactie.

In volwaardigheid op naar een toekomst waarin zorg, ook een vorm van aandachtswarmte is,

waarbij zelfs angst voor agressie een fictie is die alleen nog bestaat in geschiedenis boeken.

Tussen Waanzin en Waanmin

Dit schrijven zal gaan over het verschil tussen twee termen die in deze tijd onder een noemer worden geschaard. Het ene is schadelijk voor zowel de persoon/client als zijn omgeving, de ander is alleen schadelijk in de zin dat het de maatschappelijke omgang belemmert.

Eerst wil ik de twee termen zoals gesteld in de titel voorzien van hun betekenis, waarbij ik uitga van de betekenis zoals die uit verschillende overleveringen, noem het geschiedkundige werken te verkrijgen zijn.

Waanzin:

Waanzin bestaat uit twee delen, de waan, overeenkomstig een visie op de werkelijkheid die niet toepasbaar is of strookt met een of meerdere elementen binnen de omgeving waarin de persoon/client zich bevindt. Zin staat voor nut, doelgerichtheid, ofwel de handeling die leidt tot het verkrijgen of verlenen van een bepaald doel. Samen staat het voor het niet meer instaat zijn tot het verkrijgen of verlenen van een gesteld doel binnen de huidige leefstaat. Doelen die te onderscheiden zijn binnen de leefstaat zijn, van basisdoelen tot meervoudig en complexe doelen: doel van overleven, inhoudende voedsel, drank, warmte, beschutting. Doel van verbreding en samengaan, communicatie, interactie met soortgenoten, seksuele driften, uitwisseling van kernen en waarden. Doel van verdieping en ervaringsgerichtheid, visie op het leven kunnen bepalen in samenwerking met soortgenoten, reflectie op eigen gedrag kunnen aanpassen en verbeteren volgens appealing technics factor. Doel van inbedding soort,

trancendentaal gestel ontwikkelen, bewustzijnsaanpassingen binnen de soort, communicatie via meerdere overbrengingsmanieren (complexe, onbewuste communicatie)

Deze doelen zijn ook weer onder te verdelen in functies overeenkomstig welk doel behaald dient te worden. De term waanzin heeft meestal alleen betrekking op de eerste doelstelling, warmte, beschutting, voedsel en drank. Zodra anderen zich aanvallend voelen in hun basisdoel zullen ze overgaan tot dwang en of drangmaatregelen tegen de persoon in kwestie. Beperking in het tweede doel leidt over het algemeen alleen tot negatieve communicatie en spiegeling van de omgeving. Het derde doel leidt niet tot fysieke of emotionele strafmaatregelen, maar beperkt in de regel alleen de persoon zelf. De andere doelen zijn niet schadelijk voor de persoon zelf, zijn niet aantoonbaar schadelijk, maar schadelijk voor de soort in zijn geheel.

Waanzin heeft als eigenschap dat bij de persoon ook de andere waarden, doelen tegen een nieuw meetlat gehouden worden waardoor er ontwikkeling dan wel verbetering van de gehele omgeving kan plaatsvinden. Ter voorbeeld, alleen in gevallen van pijn, moeite of nood gaan mensen zoeken naar nieuwe wegen dan wel genezing. Deze nieuwe wegen en genezing houden meestal niet alleen in dat het oorspronkelijke probleem opgelost wordt, maar dat er ook verdieping plaatsvindt, dieperliggende oorzaken worden als deze ervaringskennis aanwezig is in de omgeving ook gespiegeld en gesynthetiseerd.

Waanmin:

Waanmin bestaat ook weer uit twee delen, Waan in deze betekenis staat voor het begrip warrig wat overeenkomt met de term in verwarring brengen. Het lijkt veel op waan, maar betekent in feite dat de kennis en visie van de persoon juist is, maar dat er een verwarring opgetreden is vanwege nieuwe aangeboden kennis of ervaring. Ter voorbeeld: Als een kind hoort dat als zij oversteeft eerst rechts dan links moet kijken en dan oversteken, en vervolgens een keer met haar tante oversteeft en te horen krijgt dat het flauwekul is en dat je je alleen hoeft te vergewissen dat er geen auto's aankomen. Dan zorgt dat voor verwarring. De eerdere kennis is niet onjuist, maar niet volledig. Door deze verwarring wordt 40 % van de psychosen en gediagnosticeerde wanen veroorzaakt. Min in het woord waanmin betekent zoveel als emotionaliteit voor, het gehele woord betekent dan ook een verwarring in de emotionaliteit jegens een of meerdere individuen, wezens, elementen in de leefomgeving.

Ik zal nu verder gaan op het thema waanmin, dat naast de grondbetekenis nog andere elementen heeft die schade kunnen veroorzaken mits onjuist begrepen. Waanmin.

Emotionaliteit betekent de lichamelijke uiting, grondoorzaak of kracht die zorgt dat een wezen een bepaalde handeling uitvoert als zij niet is voortgekomen uit de werking der geest.

Deze emotionaliteit richt zich voornamelijk op het behoud van de overkoepeling van het levend wezen. Voor een mens zal dit zijn, de Aarde, waarop de mens zetelt. Om de aarde in stand te houden is het volledig ecosysteem noodzakelijk, waaronder andere levende soorten, de materie om alles te

onderhouden en de andere elementen. De emotionaliteit zal altijd direct de veiligheid van het individu zeken, daarboven pas de uiteindelijke doelstelling proberen te verwezenlijken.

Een tweede begrip die met emotionaliteit samenhangt is het begrip motie, in de betekenis beweging. Wanneer emoties de mens een richting opsturen, dat verder gaat als basisemoties als bang boos bedroefd en blij. Dan wordt er een motie in beweging gezet die het individu uit zijn beperkende situatie leidt en het

laat functioneren als onderdeel van het gestelde doel.

Enkele elementen hieruit zijn: Deze persoon zal waar nodig en waar mogelijk aandacht schenken aan individuen, zorg vervullen waar deze gevraagd wordt en waar mogelijk. Deze persoon zal ongevraagd situaties rechte trekken die crises kunnen veroorzaken. Daarnaast zal er een direct resultaat zijn van een tevreden gevoel bij alle betrokkenen.

Waanmin. In tegenstelling tot waanzin hoeft waanmin niet specifiek behandelt

te worden, er is alleen de volgende behoefte: de eerste twee basisdoelen zoals gesteld binnen waanzin, daarnaast toegang tot ervaringsgericht leren. Tegenwoordig gekoppeld onder de noemer levenswijzen/zineving: voorbeelden hiervan zijn: boeddhisme, hindoeïsme, christendom, islam en andere.

Waardoor wordt waanzin veroorzaakt:

Waanzin heeft een tweeledige oorzaak: de eerste foutieve gerichtheid van de wil van de persoon, de tweede is een foutieve omgevingsinvloed die kennis aandraagt dat ten eerste onjuist is, ten tweede niet bewijsbaar door de persoon als onjuist. Gevolg is dat in beide gevallen kennis als juist wordt geclassificeerd die in wezen onjuist is. Hierna is het karakter van de persoon niet meer berekenbaar, de onbewuste berekeningen zijn niet op juiste kennis gebaseerd en zullen leiden tot verkeerde motieven.

Waanzin is op twee manieren te genezen:

De ene is door de onjuiste kennis na te gaan en recht te zetten. Dit is een omvangrijke

klus omdat het niet aan te tonen is op snelle wijze waar de fout zit.

De tweede is een snelle doeltreffende manier die ook andere beperkingen voorkomt:

Het verlaten van de geest, en de intelligentie in het lichaam plaatsen. Het enige nadeel is

dat alles wat dan op je af komt aan gebeurtenissen volledig doorleeft wordt, dat trauma's veroorzaakt

mits er niet aan de warmte behoefte wordt voldaan.

Zoals wij weten is de wet wmcz gericht op het geven van inspraak aan cliënten binnen een ggz-instelling of organisatie.

Volgens structuur wordt dit een cliëntenraad genoemd bestaande uit een representatie en vertegenwoordiging van cliënten die in behandeling zijn bij het betreffende onderdeel of locatie van de instelling. Daarnaast is er vaak een regulier overleg met een medewerker die invloed heeft op het beleid. Dit overleg vindt meestal plaats volgens opgelegde invloed van de betreffende functieverantwoordelijkheid van de medewerker.

Dit heeft twee zijden die allebei op twee manieren kunnen uitwerken. Een zijde is dat cliënten een structuur opgelegd krijgen, ze hoeven niet zelf te bepalen en te denken over wat ze willen inbrengen, ze worden naar hun kennis en gevoel gevraagd over vastgelegde punten.

De tweede zijde is, het is beheersbaar voor zowel de functieverantwoordelijke als de hogere laag binnen de instelling. Zij bepalen de onderwerpen, schokkende dingen zijn er niet.

Cliënten krijgen niet het idee dat ze zelf nieuws mogen inbrengen.

De twee manieren waarop het uitwerkt:

- Lijnen zijn strak, onderwerpen bepaald, voorspelbaarheid groot.
- Lijnen zijn gesloten, geen inbreng van ervaringskundigheid, input van cliënten klein.

- hierarchy is duidelijk, geen verwisseling van machtspositie, organisatiestructuur gewaarborgd.

- top-down functie binnen instelling, cliënten zijn onderhorigen, kwaliteit en kwantiteit gaat verloren.

Een nuttige en bruikbare oplossing is gegeven in een van de documenten aangaande vraagsturing zelf:

-Vraaggericht werken: Vraag de client hoe hij behandeld wilt worden, leg deze vraag op

uniforme wijze vast en zie toe op het niet vermengen van belangen.

- Passend aanbod: genereer een flexibele organisatie die inspelt op cliëntenbelang in plaats van trendbelang.

- Genereer een eenduidig geldelijk belang, betaal en beloon cliënten met een

innovatieve vraagsturing met een passend, wil zeggen maatschappelijk geaccepteerd goed

welke volgens eigen zeggen nodig is.

- Sturend werken, laat door zelfsturing de organisatie een balans vinden.

Zelden is er in organisaties sprake van zelfsturing door voortdurende verandering van beleidsprocessen en verantwoordelijkheidsstructuren.

- Draag bij aan een gezonde maatschappij, betrek sociale partners bij het beleid.

Verminder concurrentie drang en verhoog sociale aanvaarding bij buitensluitbare organisaties. De beste concurrentie is samenwerking, niemand zal je positie bevechten of betwijfelen.

- Voel mee met opgelegde structuren door overheid door kenbaar te maken

- dat zorgvoering belangrijk is en uniform en zodanig geregeld moet

- zijn dat zorg efficiënt geregeld behoort te worden. Draag bij aan het

- maatschappelijk debat rondom zorg en welzijn. Stimuleer medewerkers

- hun eigen ervaring en mening zichtbaar te maken in een onzichtbare zorgmaatschappij.

Daarom spiegel ik de inhoud en zeg simpel wat ik er als cliëntenbelang in zie.

Diverse korte notities op Zorg

Houding t.o.v. Clienten- Luisteren- geen Oordeel- Meelevend vragen-
Bevestigen en Erkennen gevoel- Sturen naar verantwoordelijkheid.-
Enthousiasmeren tot verandering

Houding t.o.v. hogergeplaatsten- Luisteren-

Doorvragen, met waarom en hoe, en waartoe.- belang Erkennen-

Samenwerking bekrachtigen door mee te denken- Eigen belang transparant
weergeven.

- Erkennen van Strijdpunten- enthousiasmeren gezamenlijk belang.

houding t.o.v. Agressie incident.-

Clienten scheiden, met tussenruimte van min. 1.5 meter-

Overzicht krijgen.- Slachtoffer voorzien van behoefte aan veiligheid, bied
koffie, thee of koek aan.-

Dader apart nemen en geruststellen.

Oordeel niet, zeg wat er gebeurt is, en hoe het beleefd wordt,

en geef weer wat er bij hem/haarzelf te zien was en is. - Vraag naar zijn/haar
visie.

- Erken tekortkoming als er beschuldiging ligt t.o.v. hulpverlener

- Bevestig behoefte aan deelname sociaal verkeer.- Biedt koffie, thee of koek
aan.

- Biedt aan om omgevingswisseling toe te staan, om uitlokking of andere
beïnvloeding te voorkomen.

- handel naar het protocol.

houding t.o.v. familieleden.

- Open en transparant, geef eerlijk aan hoe de zorg geleverd wordt.

- Wees eerlijk in uw belang, geef aan als u het anders wil als de familie.

- Leg alle gespreksvoering en intercepties door familie vast in verslaglegging.-

Betrek familie bij incidenten.

Vraag na of ze het begrijpen of kunnen relateren aan jeugdgedrag.

- Geef de belangen van de familie weer in positioneringsnormen en waarden
t.o.v. sociale cohesie.

Clientenraad te weinig leden.

- Persoonlijke aandacht, wees niet benauwd om zelf bij cliënten op
- bezoek te gaan en te converseren.- Steek tijd, geld, en middelen in een zaak die
- niets teruggeeft maar wel het belang van de cliënt dient.
- - Voorzie het management van de informatie die toonaangevend
- is in de doelgroep. lokaliseer trends en loop mee met
- beleidsadviezen in de praktijk. te weinig inzet in participatie.
- - Enthousiasmeer door grondlegging belangen op normen en waarden.
- - Motiveer door eigen inbreng te belonen met uitvoering.
- - Directieve maatregelen tegen enkelen die de ruimte verstrooien
- of concentreren op minderheidsbelangen.

Werking geneeswijzen Er zijn vijf vormen van geneeswijzen:

een: gebaseerd op emotionele ontlading, bestaand uit, praten, pijnpunten troosten en warmte tonen.

twee: gebaseerd op ratio, bestaand uit cogn. gedrags therapie, psychotherapie, Relativeringstherapie

Drie: gebaseerd op ervaren, bestaand uit gestalt therapie, meditatie, reiki, tantra etc.

Vier: gebaseerd lichaamsstimulatie, bestaand uit massage, accupunctuur, gerichte druk.

Vijf: gebaseerd op vloeistof of vast voedsel, bestaand uit kruidengeneeskunde, homeopathie, tegenpoolaanvullingen, schrikreactie van lichaam oefenen (sterke vieze smaken als tekort zien)

functie ervaringsdeskundige Een medewerker die:

- Luistert, meeleeft, en respectvol is voor de cliënt- Op aanvraag gesprekken met cliënten aangaat.
- Een vertrouwensrelatie als lotgenoot en niet als politieagent of verpleegster.
- Open staat voor een bezoek aan een plek met herinneringen en troost biedt.
- Budget krijgt om aardige presentjes te aanschaffen of tegemoet te komen aan kleine wensen van cliënten.
- Betaald krijgt naar functie van therapeut.
- Opleiding: ervaring zelf, en de wijze van handelen, vriendelijke, niet
- beoordelend, respectvol, toch echt en spontaan.

Functie ervaringskundige medewerker De medewerker:

- Is kundig en heeft ervaring met eigen ziekte
- .- Is op de hoogte van gebreken en pluspunten in eigen behandeling
- - Relatieveert alle problemen tot beknopte probleemstellingen.
- - Verbergt geen emoties en brengt ze in als argument.
- - Werkt in elke laag van de organisatie, zowel administratief, management,
- advies, en communicatief.- Krijgt betaald voor salaris van de volledige functie
- - Opleiding. In de werkomgeving van de mensen met wie hij werkt.
- Dus een ervaringskundig manager, krijgt les en ervaring van de manager
- met wie hij samenwerkt, evenzo met andere medewerkers.
- - Heeft een doelgerichte houding, en weet wanneer hij welk
- argument moet inbrengen, en wanneer het nodig is om openhartig
- te zijn over achterliggende ervaringen als bewijsvoering bij emotionele argumenten.

ervaringskundig rechtgangmatig beoordelaar

Deze justitieele medewerker verricht de volgende taak:

- Hij adviseert de rechtsgang, de jury/rechter namens de dader over de
- toerekenvatbaarheid en verantwoordelijkheidsbesef in het
- licht van ziektebesef, ziekteinvloed, en handicap.
- - Hij is deskundig op de ziekte of aandoening door eigen
- ervaring ermee en heeft een positieve grondhouding.
- - Hij mag familie, bekenden van de dader bij toestemming
- van dader,
- raadplegen en leed uitwisselen om te kunnen
- bepalen of er een emotionele, danwel psychische aanleiding is.
- - Hij is onafhankelijk, kent geen van de twee partijen en
- komt uit een ander deel van het land, en wordt bij
- elke zaak nieuw toegewezen.
- - Hij krijgt betaald naar
- de functie van justitieel adviseur, met loon dat door de overheid wordt betaald.

- Kosteloos voor zowel de dader als het slachtoffer.
  - Een open, vriendelijke en meelevende houding is een pre.
- Sociaal werker. Deze medewerker, - Is gericht op contact en communicatie met mensen.
- Is gericht op het steunen en voldoen aan de communicatiebehoefte van cliënten waar zij geen onheuse gebieden raken.
  - Krijgt budget om leuke en spelenderwijs gerichte uitgaven te doen in het licht van de taak.- Staat open voor elke vorm van vrijetijdsbesteding.
  - Draagt zelf bij cliënten op passende en aanvoelende manier aan wat hij/zij leuk zou vinden, door via contactlegging interessegebieden en toekomstige dromen te verkrijgen.
  - Krijgt betaald naar loon van maatschappelijk werker.
  - Opleiding: een sociaal karakter, en niet te beroerd om ook de vooroordelen opzij te zetten en gewoon aardig te doen.
  - De plicht bevindt zich in normaal sociaal verkeer tussen bevriende kennissen en vertrouwde personen.
  - Dus geen intimiteit of seksualiteit. Bij vermeend gedrag, een van beiden overplaatsen en niet meer met elkaar in werkverband laten ontmoeten.

communicatie via schrift of media.

Alle communicatie die uitgaat van de instelling of organisatie, gericht op informatie aan

of over cliënten dient ten minste 33 % aan informatie van cliënten zelf te bevatten die realistisch weergeeft welke de verschillende ervaringswijzen of zichtpunten zijn. Zo dient een folder over een ziekte: reëel weer te geven, ervaringsverhalen van cliënten over medicijnen: reëel wat cliënten voelen en moeite mee hebben, hoeft niet representatief te zijn maar wel een weergave van een unieke ervaring met de medicijnen. over therapie: reëel wat de therapie bewerkt bij cliënten. over de organisatie: reëel welke klachten of problemen er zijn, plus ervaringen die positief zijn.

Organisatiecultuur

- Vriendelijk, elk woord wordt serieus genomen, zelfs een gek woord.

- immers elk woord heeft of een emotionele oorzaak,
- of een ervaring of motivatie als achtergrond.
- - Open, elk idee ter verbetering van de organisatie
- wordt op juist nivo bekeken naar verbeteringswaarde
- of argument. Dus idee over raad van bestuur, komt bij
- de raad van commissarissen, en idee over verpleging

komt bij teamleider of manager. - steunend, elke klacht, wordt in ieder geval door de klachtencommissie behandeld, maar ook door een vertrouwenspersoon,

- iemand die dicht bij staat in de organisatie
- naar eigen keuze, bekeken, gerespecteerd,
- en naar gehandeld. Zonder afbreuk aan emoties en pijn.
- De vertrouwenspersoon handelt niet via schrift of
- procedure maar op aanvraag van medewerker,
- en dient vrijwel direct beschikbaar te zijn via regulier
- communicatiemiddel. (om af te kunnen spreken voor
- ontmoeting in persona) - Openbaarmaking lonen,
- niet per persoon maar per afdeling.
- Dus op afdeling x, verdient een Teamleider bruto zoveel, een

verpleegkundige zoveel.

- Op de laag management wordt er zoveel verdient etc.
- dit is ook voor iedereen aanvechtbaar of verbeteringsbeïnvloedbaar,
- en dient door hogergeplaatsten serieus genomen te worden.
- - De client is de vertegenwoordiger van het belang, en dient de
- laatste stem te hebben in zaken direct betrekking hebbend op zijn
- behandelervaring. Een beslissing over een rookkamer,
- een vakantiedoorplanning van deeltijdbehandeling,
- een verhuizing dient direct met veto door vertegenwoordiging van de

client.

- Met ten minste een respectievelijk aandeel. Een beslissing over 50
- mensen dient
- door 5 te worden besloten, een over 500 door 50 etc.

Clientparticipatie in zorginstellingen. Binnen de professionalisering van

het zorgtoepassen, is het kenbaar dat ook professionals hun feeling verliezen met de cliënten. Door mede het stigma ontstaat er een wij-zij en een zij-wij mentaliteit. Waarbij er een als superieur en ontoegankelijk wordt gezien, of ervaren.

Een eenvoudige oplossing is om voor elke professionele hulpverlener er ook een cliënt als werknemer aan te koppelen als achterspiegelfunctie en om de rapportages bij te werken.

Een notitie op noteren:

Elke neerschrijving van belevenissen van cliënten, van vergaderingen, en van managementconclusies. Een beknopte weergeving is een verlies aan de waarde van de ervaring.

Ouderen worden geroemd om hun levenservaring, zij is echter niet in een zin met 10 woorden te vatten. Ook een ellenlang verhaal is soms te tijdrovend.

Een raad bij notuleren, bij schrijven van cliënt- en hulpverlener ervaring.

Gebruik je hart, niet is dit belangrijk, heeft dit prioriteit, Maar:

Geeft dit glans, brengt dit zekerheid, kan iemand hierop bouwen, brengt dit rust voor iemand die de ervaring mist. En dan daarbovenop, geef je nog beknopt weer de belangrijkste punten.

Maar niet in dezelfde zin.

Want ook het hart heeft haar juiste plaats. En zit vaak niet in het hoofd, maar in het midden van het midden. En is de bron van elke levensvoedende stroom naar de kleinste onderdelen van het leven. Dus eerst schrijven met het hart, en dan het gesprek nog eens samenvatten en kort aanvullen met de belangrijkste bevindingen. Wat dan volgt, is een liefdevol gevoel,

en een wijze

argumentatie. De top van notuleren. Te vatten voor de gevoelsmens, en ook voor de wetenschapper.

Een functie ter vergadering

Mensen houden van samen zijn, liefst in gezelligheid of vreugde.

Maar ook om te bouwen, te besturen, of te raadplegen zijn er vormen om samen te zijn. Een vaste orde is een veiligheid.

Een natuurlijk verloop is altijd prettig. Natuurlijk is als

iedereen elkaar laat uitpraten, durft aan te geven, dat er iets mist. Een bijzondere visie op het bord komt. Een zwak geluid, toch hoorbaar wordt, desnoods een ander die kracht bijzet. Een vraag niet onbeantwoordt blijft. Ook een verzet, zich begrepen voelt. En ook een kwetsing gebalsemd wordt. En dan, de vergadering, de inhoud is afhankelijk van de lopende zaken, maar een punt die altijd terugkomt is: Welke punten komen we zelf inbrengen, en niets is te gek, te slap, te minderwaardig, of te goed, of te hoogdravend, of niet geschikt. Want elke punt die in het hart leeft, vragen oproept, onzekerheid geeft. Is de werkelijke nood van de wereld. En gevraagd, onderzocht, beantwoordt en bediscussieerd, wordt zij tot een antwoord, dat brood geeft aan veelen, en ook niet beschimmeld voordat iemand haar opnieuw terdiscussie stelt. Een punt dat ook menig gekke client nog wel eens wil terugzien op zijn eigen agenda. En ook menig hulpverlener, zich voor schaamt, dat hij dat nog niet weet. Of dat er meer is dan alleen de mening van de professional of het leerboek.

Een reden tot Feest.

Elke ggzmedewerker, Is een reden tot Feest.

Want welke client,gedijt niet van een beetje aandacht,Van een therapeut die vragend kijkt,Wat is er loos,Wat is er niet goed.Dat u, of jij niet hoog in de

Maatschappij.De geniale ideeën te berde brengt.Want Gek is gek,Maar Geniaal,

is altijd gek,Als het gepaard gaat met een vleugje eigenzinnige moraal.Als het gepaard gaat met een schepje geld,Is het meteen beter als het zuiverste opgeld .Is het meer waard als een groot fortuin.Want gek, is dat normaal,Is een deelname van 20 % van de wereldbevolking aanGek, of prettig gestoord dan een overbodige statistische normaliteit.Of is gek, een vorm van Geniaal,en prettig gestoord een vorm van eigenzinnige moraal. Is het dan Feest, als elke client, al jaren wacht op zijn prins op het witte paard,Of de ontdekking van zijn eigen jesusbloed.Is het dan Feest ,als niemand ziet,Die prins, is wat diegene wil, en wenst, en dat wensen we allemaal.Is het dan Feest als iedereen vermijdt, om al te opzichtig voor Jezus uitgemaakt te worden.Immers de beste willen we allemaal zijn, en voelen we ons soms ook,Als we niet tegengewerkt worden door een bevrijdend moraal.Maar diegene die jesus bloed zoekt, en zich eigen maakt,Die de prins wil spelen, maar het paard mist en de ggzals een paleis betreedt.Die de gekte als een genialiteit beleeft.En ook nog de medewerkers, een Feest toewenst.

Die mag blijven, tot in de lengte van dagen,

Een vaste toegang tot het psychiatrie verblijf.Om te zorgen dat ook de gekste clienten,

Toch gekoppeld mogen blijven aaneen verborgen kern,Van lijden in genialiteit en een scherm van prettig gestoord bevrijden.Is er dan een man, een vrouw in

de psychiatrie,

die client of medewerker,De rollen eens omdraait en zegt, Wat leer je mij?

Wat voor behandeling denk jij dat ik nodig heb?Want het is en blijft,

Ik vind jou waardeloos als hulpverlener, je hoort het zo te doen.die clienten zijn hulpeloos, want ze kunnen zelfs niet ter toiletering gaan. Wat leer ik van jullie, en van mezelf.Dat ook al is het Feest, en leren we niets van elkaar, toch zien we.De medewerkers blijven werken, de clienten blijven komen.Het geld

stroomt in beide richtingen. Schijnbaar een zegen van alle tijden. Natuurlijk niet het lijden, maar wel de zorg in aanzicht van het belijden.

De beloningsstructuur, in zorgelijke omstandigheden Wij worden allen beloond, elke dag, ook mogen we anderen belonen en waarderen voor de aandacht die ze aan ons besteden. Toch vinden we het nodig om sommige mensen iets meer te geven. In klinkend goud. Welke man of vrouw is er niet warm geworden van een beetje zonneschijn. Immers het echte goud komt uit de hemel.

Hoe groot zou de kans zijn dat we daar ooit voor moeten betalen met ons geld. Dat zou niet alleen discriminatie zijn, maar ook onthouding van ons levensbeginsel. Immers zonder zonneschijn geen leven, en geen vreugde of genoegen in wat we doen.

Waarom heffen we dan lasten op onze arbeid om het anderen te geven boven het deel dat ze nodig hebben om te kunnen samenleven.

Verdienen we niet allen, of we medewerker, client, minderbehoevende, of geniaal of super mens zijn niet het recht op leven. Is het recht van de een net iets groter, of maken we die van de ander veel kleiner. Waarom doen we dat, als we weten dat er alleen wrok, woede, haat, schande, misdaad, leugen, onwaardigheid, veroordeling uit voortvloeit. Immers geld is een van de meest gewilde goederen, en het maakt het minst gelukkig. Ben je zelf wel gelukkig met je vele geld, dan zijn een aantal anderen minder gelukkig met het deel wat ze niet krijgen.

Als we de rangorde in beloningen afschaffen, missen we dan de stimulans of motivatie om te werken? We missen dan zeker de motivatie en stimulans om te stelen en vuile spelletjes te spelen. En waarschijnlijk krijgen een hoop meer mensen dan de motivatie om te leven, of te blijven leven. Is dat uw kleine motivatie om meer te verdienen niet waard?

Zo zorgen we dan uiteindelijk voor een samenleving waarbij ieder het verdient om te mogen leven, en ieder het waardeert om elkaar in gezondheid te zien. En is er geen ruzie en nijd om een gouden munt. Immers goud zit niet in munten maar komt uit de hemel.

Hoe zorgelijk is ons geldgedrag?

Ons geld is niet van ons, maar geld is in ons bezit. Als het geld van ons zou zijn, zouden we elke munt bij ons houden en nooit meer weggeven. Je hebt kinderen, welke je koestert en verzorgt, je hebt gewaardeerde objecten, tot gebruik of tot kunst. Maar geld dat een nacht later al ergens anders verblijft is een zweverig goed. Te zweverig om een kenmerk aan te verbinden. Toch heeft het het grootste kenmerk ter wereld.

Hulpverlening verhaal

Een verhaal over de psychiatrie, met een symboliek die niet woordelijk is maar meer het proces weergeeft.

In de jaren 20, Was er een cliënte, een vrouw open voor raad en vragend om een daad. Een daad van nobelheid om het leven te voorzien van een glans.

Toch in de jaren 20, was het gewoon dat er geen nobelheid werd beloofd of gewaardeerd. Het waren de jaren van de heldendaden die bezongen werden. De heldendaden die niet werden verricht op het slagveld, vechten is iets voor woestelingen, en grofmondige mensen, De heldendaden werden niet verricht in de fora, en publiekshuizen, de tijd van de Romeinen was voorbij, ze waren in hun ontucht ten onder gegaan. De helden daden, van Hoofse beminnen was evenmin gelief om als spel te dienen voor grootmoedige mensen. De helden daden

van de jaren 20, waren de grootste tot nu toe verzonnen, zoals elke tijd zich groot acht, en groot waant als zij niet de beste is. De helden daad, een in getal, was het zich wijden aan een wetenschappelijke taak. Zonder prestige

was er geen eer in dit leven, of in het erna. Want ook reeds zijn de ervaringen aan het eind van het leven al bezongen. Prestige is te krijgen door getallen te bestuderen, elementen uit de wereld te vergroten tot proporties die elke letter door de natuur erin uitgedrukt laten lezen. Toch deze nobelheid in wetenskunst

, was niet de daad of de vraag die de cliënte zocht. Misschien haar tijd ver vooruit,

vond zij kleuren, en betoonde zich een held in het ontdoen van toneelspel, maar nobelheid vond zij niet. Wellicht was het een vraag die raad behoeft. De raad van een genezend man. Geneeskunst is een daad, niet nobel, niet te groot,

niet te min voor een mens die weet dat ongeluk niet in kleine hoekjes zit, maar op straat verkrijgbaar is, en soms een medestander nodig heeft om overwonnen te worden.

Toch de raad die zij verkreeg was, alles zit vast in een structuur, een die plicht oplegt.

Bij plicht die niet wordt vervuld, krijgt met last, van gewetensnood, en daarna van schuld of wonde. Toch elke plicht wordt weer opgevat als het lichaam zijn herinnering
weer richt op de taak die voorligt. Echter deze raad, niet vervullend daar zij niet ziek was,
en haar plicht haar deed zoeken naar een antwoord, of een daad van heldenmoed.
Was een woord uit letters bestaand, maar zonder een betekenis die veel waarde gaf.

Verder ging de zoektocht, al vragend langs oude mensen, zeer oud, en verlegen om noch goed te spreken, brachten zij hun woorden.
Soms via een boek met tekeningen, soms een verhaal zonder tijdsverloop.
Andere keren een gewichtige bron, verheven en bestudeerd.
Met tal van raadgevingen en bedoelingen.
Sommige te diep om te kunnen bezinnen.

Deze raad die de cliente eruit trok. Soms is men dichtbij, soms is men veraf. Toch het is woord en geloof. Maar wat men ziet, is wat men kan verkrijgen, niet door lezen, bestuderen, door heftig beredeneren. Nee soms is het nodig om slechts te doen, om te vragen aan iemand, aan God waar moet ik beginnen. Want boeken, films, cd's, prachtige gebeden. Hebben slechts een bron. Een daad van nobelheid is slechts een goed begin. Zo nobel om te kiezen voor een zaak te dienen die soms afwijkt van je eigen belang, of je eigen doel. Dan is het, ben ik nobel, en dien ik goede zaken, of dien ik goed en behartig ik als het ware nobel mijn eigen zaken.

Toch een gedachte als verhaal tot symboliek, is niet dat psychiatrie, een aandoening is die gek maakt, of bevreesd voor handelen dat oneervol aandoet, of op zijn slechts een gevaar voor samenleving inhoudt. Nee de symboliek is dat mens, ziek, gezond of

glansrijk, zit met een vraag. Die alleen hij zij zelf kent, en hoopt te beantwoorden.

Deze vraag is een woord, een gebaar, een beeld, een gevoel, iets wat men zoekt zonder te weten wat. Een vraag, is een vraag als zelfs de vraag benoemen een zoektocht is.

Een Schrijven dat poogt zicht te geven op de oorzaak van geestesziekte. Een ontdekking een geen vaststelling. In de psychiatrie, zien we veel cliënten lopen, soms noemen we ze liever patiënten, die niet even kundig of vaardig zijn in het zich uitdrukken, of zich voordoen als een persoon die waardering behoeft, of respect wenst. Vooral bij ouderen die in de opname verblijven wordt dit zichtbaar. Soms is dit ook een van de zaken die kunnen schrijven. Want niet alleen verdienen ouderen respect, van wege hun pad waarop ze al leed en pijn hebben doorstaan behoren ze onze aandacht te krijgen. Niet vanuit dwang of verplichting, maar meer vanuit onze bewondering. Toch zien we dat een mens niet altijd juist wordt behandeld. Ook in de psychiatrie, geldt al snel dat een cliënt waarschijnlijk wel zo zijn oorzaken of zondes heeft gehad waardoor hij of zij zo is.

Deze oorzaak, die we allemaal of in ieder geval sommigen van ons veronderstellen, en als onbewuste basis nemen om onze aannames en vooroordelen op te baseren, ligt zoals wij vaak in onze beleving zien niet op het vlak van erfelijkheid, verwantschap, beroepsvorming, karakterkenmerk.

Erfelijkheid, geeft geen vooroordeel want dan zouden ouders, broers, zussen, dezelfde vooroordelen of kritiek moeten krijgen. Dit is soms het geval maar niet statistisch duidelijk genoeg. (dit staat los van de erfelijkheid van de aandoening.)

Verwantschap, mensen kunnen zich verwant voelen aan een persoon die niet in hun familie is verbonden. Toch deze verwantschap draagt niet met zich mee dat de persoon die zich verwant voelt, of andersom zich ook negatief bejegend voelt, of zo wordt behandeld of beoordeeld.

Beroepsvorming, Vanuit de statistiek is al bewezen dat bepaalde beroepsgroepen een bepaalde voorkeur of waardering genieten. Toch zijn er binnen deze groepen ook mensen die een geestesziekte krijgen, en ook als zodanig een vooroordeel genieten. Het vooroordeel is dus niet afhankelijk van de beroepsgroep waaruit je komt voordat je ziek werd. Als we het proberen te herleiden. Bepaalde beroepsgroepen zoals handwerk, of werk waar een schande oprust zien we ook dat niet al deze mensen een geestesziekte krijgen, en dat als deze mensen zich in normale maatschappelijke kringen bewegen zonder kenbaarheid van beroep, ze ook geen vooroordeel of onjuiste bejegening krijgen.

Karakterkenmerk, Elk persoon deelt enkele van zijn karakterkenmerk met anderen. Sommige met familieleden, sommige met mensen die zich verwant voelen. Het karakter is geen meetbaar of kenbaar gegeven in de mens, immers zij treden naar voren door het gevoel, en kan in uiteenlopende situaties een gedragswijze laten zien.

Bijvoorbeeld als er nood is tot handelen kan een kloek man bevriezen, en een slappe zonderling de kracht vinden om iedereen te redden. Dit voorbeeld is niet ten wijze van alle karakterkenmerken. Daar karakters zeer uiteenlopend zijn, is het geen onderzoekswaardig doel om te discrimineren naar persoon en menswaardigheid.

Mensen die zich bejegend voelen als een kinderlijk persoon (hulpeloos), als een crimineel (aanrekening gedrag ipv keuze of intentie),

zwakheid (machteloosheid), kwade inborst (ontoerekeningsvatbaarheid), en zich hiermee niet juist voelen bejegend, zijn misschien volgens diagnose of beoordeling juist gekenmerkt, maar zijn niet altijd in volledigheid gehoord of begrepen. Soms kan er ook een misleiding of aanleiding zijn in de omgeving die oorzaak was voor het afwijkende gedrag. Bij een oorzaak buiten de persoon zal de client zich vaak onbegrepen voelen. En wenst 'echt contact'.

Immers oorzaken van geestesziekten zijn volgens classificatie soms aan te wijzen of hebben verhoogde risico's zoals kindertrauma, schokkende gebeurtenissen, plotselinge wijzigingen in normering, waardebepaling, sociale verbanden.

Een geestesziekte is daarom ook niet een begrip dat als discriminatieinstrument gebruikt mag worden. Een geesteszieke, is geen onderscheidbaar mens die zonder directe gezondheidsoorzaken voor hemzelf of anderen beperkingen opgelegd mag worden. Deze stelling houdt in dat ze binnen hun grenzen en veiligstelling evenwaardig toegang behoren te hebben tot onderwijs, beroepsmatige invulling, creativiteit, levensontplooiing. Dit houdt ook in dat ze zonodig alles binnen de maatschappelijke betrokkenheid, en werkzaamheid op maat moeten krijgen. Als de algemene deler is dat onderwijs in jaarperiodes gegeven wordt, en er examens zijn. En er een groep afvalt van deze regel, dan is het in redelijkheid om ook hierin door de regering te voorzien voor een systeem dat ook achterblijvers, en anderen een gelijke kans biedt op onderwijs. Dit voorbeeld geldt evenzeer voor de andere levensgebieden en invullingen. (welke binnen de grondwettelijke bepalingen vallen)

Zorg, van Herstel naar Herwaardering.

In de zorg zien we een opgaande beweging om de term herstel in alle facetten van zorg in te voeren, om cliënten meer mogelijkheden te geven hun herstel te mogen beleven, of toegang te laten hebben tot hun dagelijkse gang. Herstel, zoals in het woordenboek, of in de spreektaal betekent het volgende, het uitgaan

van de situatie zoals het is, en daaromheen alles aanpassen, ook de eigen invulling

van het leven. Waar genezing spreekt over het ongedaan maken of oplossen van een

beperking, en zodoende de oude functie weer opnemen (of oude bezigheden), zo

spreekt herstel over het aanpassen van de functie of de oude bezigheden aan de nieuwe status (de hele mens plus zijn beperkingen).

Herstel kan zich uiten in meer aandacht aan de mens zelf, aan zijn persoon, ten einde

de energie te leveren, de client zelf zijn initiatieven te ontplooiën. Herstel kan ook

betekenen dat je als hulpverlener op zoek gaat naar een wijze van behandelen die

meer aansluit bij de mens met beperkingen in plaats van een behandelwijze die de

gezondheid weer terugbrengt.

In een voorbeeld kan dit het volgende betekenen:

Een client die ernstig last heeft van straatvrees, bij genezing confronteer je de client

met de angsten en door 'afstomping' of gewenning leert hij er toch doorheen te gaan

en zijn functie volledig te hervatten.

Bij herstel, ga je kijken welke functies, bezigheden, als volwaardige vervanging kunnen

dienstdoen, die niet afbreuk doen aan de eigenwaarde, ook niet aan de sociale of

maatschappelijke status, en toch voldoende zijn en geen zwaardere last zijn als de

kwaal of de mogelijke genezing.

Nu is misschien een toekomstige term die door de lucht gaat vliegen niet Herstel, maar

Herwaardering. Niet in de zin van dat we opnieuw leren complimenten maken, maar in

de zin dat we ons leven zoals het verdeeld is in verscheidene diepe zielsverlangens, en hoe

we ertegenaan kijken, opnieuw gaan bezien, niet door de ogen van een hulpverlener of

psychotherapeut, maar door onze eigen ogen, door actief op zoek te gaan naar onze eigen bronnen.

Bronnen die misschien niet zoals vroeger lagen in de opgelegde schoolregels, geleerde

wetenswaardigheden, maar in nieuwe, interessante onderwerpen die we bestuderen,

onderzoeken. Of dat uit boeken, films, muziek, kunst, of sociale contacten bestaat, het

is gelijkwaardig. De grote waarde van herwaardering, onze oordelen van een nieuwe

waarde voorzien, onze verlangens van een nieuwe waarde voorzien, etc. is dat ook

de waarde die geleidt heeft tot een stuklopen, een langzame achteruitgang in kennis, kunde,

vaardigheid, opnamecapaciteit, langzaam weer terugvloeit in de energie die de groei

voortbrengt. En deze groei die mogelijk wordt, wordt in het menselijk lichaam altijd gericht

op het urgentste probleem, of conflict.

Herwaarden, Waarde bepalen, ontdekken in de omgeving, in onszelf, in levensvragen,

in hoe we met het leven omgaan.

Toch zo'n term blijft een begrip dat nog niet te vatten is, al kunnen we door ermee aan

het werk te gaan door simpele vragen te stellen, en daardoor nieuwe

vragen te ontdekken, erin groeien om een gezonde waarde aan ons zelf

te geven, en ook aan anderen, en aan uiteindelijk onze meest diepe bron zelf.

In welke benoeming we die ook vormgeven of naspeuren.

Simpele vragen kunnen zijn:

- Wat is de meest waardevolle gebeurtenis in mijn leven geweest tot nu toe, was het vanwege de aanwezigheid van een persoon, vanwege een begeerd doel dat behaald werd, vanwege een wonder, een toevalligheid, een grote dosis geluk. Of andere dingen.
- Als het een persoon is, ken ik meer personen die ook die waarde voor mij hebben, en wat komt er overeen in die personen.
- Als het een doel is, wat is de waarde van het doel, waarom vind ik het van waarde, brengt het mij geluk, voldoet het aan een levensvraag, schenkt het aanzien, schenkt het geluk, of voorspoed.
- Als het een wonder is, of een toevalligheid, is dit omdat ik iets nieuws zelf ontdekt heb dat ik toen voor het eerst (zichtbaar) toepaste, is het vanwege een nooit geziene eigenschap van mijzelf. Kreeg ik bevestiging in een vertrouwen dat ik in iemand of mezelf stelde. Of was het een vervulde wens of bede die ik nooit meer verwachtte, of al had opgegeven.
- Als het een dosis geluk was, was dat puur toeval of nooit vermoed, of hebben andere mensen mij daarbij geholpen door mij een kans te bieden of mee te werken, Was ik mij ergens niet bewust van de rol van andere mensen, of legde ik een verband dat alles (tijdelijk) vergemakkelijkte. Liet ik iets na dat ik normaliter wel deed, of probeerde ik de gok te wagen. Of gebruikte ik andere bronnen (intuïtie in plaats van verstand).
- Andere dingen, kunnen zijn bijvoorbeeld toekomstgericht, wat is mijn diepste wens of verlangen om verwerkelijkt te zien, is dit alleen voor mij een gelukkigmakend iets (als het werkelijk wordt ben ik dan zelf gelukkig of ook anderen), is dit verlangen benoembaar of is het een verlangen naar geluk of naar voldoening. Toekomst gericht kan ook betekenen een beeld hebben

- van hoe je over 5 jaar in de stoel in je huis zit, met grote zorgen of blij met
- een bepaald verkregen goed. Of toekomstgericht doordat je alles open laat
- en geheel geen verwachtingen hebt of wil hebben. Dat je onbevangen de toekomst tegemoet wil treden.

Simpele vragen zetten je op een spoor om meer te ontdekken van hoe je verlangen

tot stand is gekomen, bijvoorbeeld door een leraar in je jeugd die enthousiast vertelde over die baan of over die wijze van leven, Of in je jongere jaren een vriend, een vriendin die iets heel stoer of lieflijk aan je vond wat je vervolgens bent blijven volgen, Het kan ook een toevallige ontmoeting zijn die spannend was of mysterieus aandeed waarbij je de conclusie trok dat een bepaalde eigenschap of uiterlijke kenmerk dat veroorzaakte. Ook kan een ouder of grootouder door een wijze opmerking je op het spoor hebben gezet.

Als je te weten komt waar je verlangen uit voortkwam, kan weer opnieuw bekijken, over praten met anderen, of dit verlangen, een 'schoonere' 'zuiverder' vervulling kan krijgen die misschien met minder pijn, minder moeite, of met meer inzicht je wel het geluk laat krijgen.

Want waar je als kind of als jongere niet alles in de maatschappij overzag om je goed te richten en je

verlangen te volgen, kun je dat met de volwassenheid of de ervaring die erbij gekomen is wel. En in dat proces is het ook belangrijk, voor zover het je ondersteunt in je zoektocht om zicht te krijgen op een vervulbare uitvoering (Dat je via een acceptabele weg het kan bereiken, maar ook dat je de mensen om je heen en die erbij betrokken zijn, dezelfde waarde kan laten zien als die jij eraan ontleent, niet door overtuiging maar door de schoonheid ervan te laten zien).

Toch we weten dat een mens veel verlangens kent, echter de dagelijkse verlangens naar eten, drinken, ontspanning is niet wat ik bedoel, ik doel hier op het zielsverlangen dat een heel leven lang je

doel blijft, en dat ook in elke handeling weer een zin probeert toe te voegen. Het is niet zo dat je dit verlangen van je geboorte af hebt, maar het is wel aanwezig in de keuzes die je maakt, de weg die je opgaat, waar je stilstaat waar je snel doorloopt. Waar je afkeer van hebt, waar je gelukkig van wordt.

Eigenlijk is dit herwaarderen niet alleen iets voor ouderen, immers ouderen hebben al wijsheid verkregen in de weg die ze zochten, volwassenen, met hun daadkracht en hun achterliggende ervaring, hebben een instrument in handen dat grote kracht kan toevoegen aan een samenleving. Ook jongeren, en kinderen, die meer waarden als herwaarderen, hebben toch nog de onbevangenheid, of deels ontdekkingszin om niet alleen waarden te herzien, maar ook nieuwe waarden die in de samenleving niet duidelijk zichtbaar zijn, of nog niet ontdekt aan de oppervlakte te laten komen.

Her-Waarderen. Toch herwaarderen doe je niet zonder ook waardering aan anderen te geven. Als je blij wordt van iemand anders, als je bewondering hebt, als diegenen zich

zwak voelt, of tijdelijk steun nodig heeft, is het altijd goed om je waardering te uiten

over iets goeds dat je ziet. Ook al voel je soms dat je misschien niet serieus erin

genomen wordt, of bedankt wordt.

Waarderen, is ook zeker dat je complimenten kan geven en ontvangen, maar ontvangen

is moeilijker als geven, want iemand die iets goeds van zichzelf terughoort, heeft

een heel nieuw gebied dat ge-exploreerd kan worden, en dat kost tijd, inzet en een

dosis geluk. Maar een nieuw talent ligt dan zeker te wachten om uit gegeven te worden.

Maar net als Waarden, herwaarderen, waarderen en complimenteren een plaats hebben in een goed sociaal systeem, zo hebben ook de huidige normen en waarden

er een plek in, want zij hebben ons menselijke soort nog altijd behoedt voor te grote misstappen, die wij dan niet meer zouden meemaken. Dus een ijkpunt voor

nieuwe waarden, voor herwaarderen is altijd komt het tegemoet aan of vult het de

huidige normen en waarden aan.

Normen en waarden vind men overal, niet alleen op school, of op het werk, maar ook in de nederlandse (grond)wet, in de religieuze schriften, in de filosofische onderzoekingen, in de ervaringsleer, maar ook al als je in gesprek gaat met anderen. Een eenvoudig voorbeeld is:

Ik sta in de rij bij de supermarkt en een nieuwe kassa gaat open, ik storm van achterin de rij tot voorin bij de nieuwe, als een ander dan een opmerking maakt,

weet ik dat er een bepaalde norm is overschreden, men gaat uit van een zekere rechtvaardigheid in de verdeling van last of tijdsdruk. Iemand die net komt aanlopen wordt geacht ook een gemiddelde tijd te wachten, en de langst wachtenden hebben sociaal gezien voorkeur om de nieuwe kassa als eerste te mogen gebruiken.

Naast deze rechtvaardigheid, die in talloze situaties zichtbaar is, zijn er ook andere normen, zoals gerechtigheid (gun ik een ziek mens toch mogelijkheid

om zijn leven vorm te geven met enig vooruitzicht op geluk), Deugdzaamheid (gun ik mijn lichaam, geest, ziel, een zuivere wijze van voedselverschaffing, niet

alleen fysiek eten, maar ook welke boeken lees ik, welke films kijk ik, en ben ik pro actief genoeg om genoeg vriendelijkheid op mij af te krijgen, bijvoorbeeld door zelf vriendelijk te doen, ten einde ook sociaal gevoed te worden)

Naast normen, die leidend kunnen zijn in het proces, heb je ook waarden, Waarden worden gehecht aan eigenschappen, de uitwerking van een norm, maar ook aan voorwerpen, voor gebruik, voor sieraad of voor beveiliging.

Zo kan er waarde worden gehecht aan een goed stevig huis, aan een goed vervoersmiddel, kan zijn duurzaam, milieubewust, maar ook juist gemakkelijk en effectief, naast een huis, een vervoersmiddel kan je waarde hechten aan personen die een doel die je koestert (deels) al vervuld hebben, ze zijn een voorbeeld, maar ook bepaalde materialen en vormen kunnen een waarde

vertegenwoordigen. Goud, diamant, maar ook kleiner als je van natuurstenen houdt,

een marmeren beeld. Ook kan het symbool erachter een waarde vertegenwoordigen, een gebeeldhouwde engel, jesusbeeld, of zwaan, kunnen een waarde weergeven als symbool.

Een zwaan staat voor onschuld, edele bedoeling, deugdzaamheid, niet alleen door benoeming ervan maar ook de schoonheid kan je diep raken.

Toch dit hele artikel is niets bij wat een mens gaat ontdekken over zichzelf, door het zelf te doen, als hij / zij begint met (her) waarden.

Voor de luisteraars onder ons, Succes!